GENERALINIO ADVOKATO
PAOLO MENGOZZI IŠVADA,
pateikta 2015 m. lapkričio 19 d.[1]

Sujungtos bylos C-186/14 P ir C-193/14 P

ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s. ir kt.
prieš
Hubei Xinyegang Steel Co.Ltd
ir
Europos Sąjungos Taryba
prieš

Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd

„Apeliacinis skundas — Dempingas — Reglamentas (EB) Nr. 384/96 — 3 straipsnio 5, 7 ir 9 dalys — 6 straipsnio 1 dalis — Tam tikrų besiūlių vamzdžių ir vamzdelių iš geležies ar plieno importas iš Kinijos — Galutinis antidempingo muitas — Žalos grėsmės nustatymas — Atsižvelgimas į duomenis, susijusius su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio — Teisminės kontrolės apimtis“

I – Įžanga

1. Savo apeliaciniais skundais *ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s.* ir kt. (toliau – *ArcelorMittal* ir kt.) ir Europos Sąjungos Taryba prašo panaikinti Bendrojo Teismo sprendimą *Hubei Xinyegang Steel / Taryba* (T-528/09, EU:T:2014:35, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo tas teismas patenkino ieškovės prašymą panaikinti 2009 m. rugsėjo 24 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 926/2009, kuriuo nustatomas galutinis antidempingo muitas ir laikinojo muito, nustatyto tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės besiūliams vamzdžiams ir vamzdeliams iš geležies ar plieno, galutinis surinkimas[2] (toliau – ginčijamas reglamentas).

2. Šie apeliaciniai skundai, kurie 2014 m. liepos 28 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi buvo sujungti, suteikia Teisingumo Teismui progą pirmą kartą patikslinti sąvokos „žalos grėsmė“, kaip ji suprantama pagal 1995 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 384/96 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių[3], iš dalies pakeisto 2005 m. gruodžio 21 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2117/2005[4] (toliau – pagrindinis reglamentas), 3 straipsnį, reikšmę. Šiuose apeliaciniuose skunduose taip pat keliamas klausimas, ar pirmosios instancijos teismas, atlikdamas kontrolę, kurią jis turi vykdyti dėl institucijų atliktų ekonominių vertinimų, susijusių su apsaugos nuo dempingo priemonėmis, neperžengė šios kontrolės ribų.

1 — Originalo kalba: prancūzų.

2 — OL L 262, p. 19.

3 — OL L 56, 1996, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 10 t., p. 45.

4 — OL L 340, p. 17.

II – **Teisinis pagrindas**

3. Pagrindinio reglamento 3 straipsnyje nustatyta:

„1. Pagal šį reglamentą sąvoka „žala“, jei nenurodyta kitaip, suprantama kaip [didelė] materialinė žala Bendrijos pramonei, [didelės] materialinės žalos grėsmė Bendrijos pramonei arba [reikšmingos] materialinės kliūtys tai pramonei kurtis ir yra aiškinama pagal šio straipsnio nuostatas.

<…>

5. Nagrinėjant importo dempingo kaina poveikį tiriamai Bendrijos pramonei, reikia ištirti visus svarbius atitinkamos pramonės būklę apibūdinančius ekonominius veiksnius ir rodiklius, tokius kaip: pramonės pastangas atsigauti po dempingo ir [ar] subsidijavimo praeityje padaryto poveikio, esamo dempingo skirtumo dydį, esamą ir galimą prekybos, pelno normos, produkcijos, rinkos dalies, produktyvumo, investicijų grąžos, pajėgumų panaudojimo sumažėjimą; Bendrijos kainas įtakojančius veiksnius; esamą ir galimą neigiamą poveikį pinigų srautams, atsargų kiekiui, užimtumui, darbo užmokesčiui, gamybos plėtrai, galimybėms sukaupti kapitalą ir pritraukti investicijas. Šis sąrašas nėra išsamus, be to, jokie iš išvardytų veiksnių nėra būtinai lemiami.

<…>

7. Taip pat turi būti nagrinėjami ir kiti, be importo dempingo kaina, žinomi veiksniai, kurie tuo pat metu daro neigiamą poveikį Bendrijos pramonei, siekiant, kad šių veiksnių padaryta žala nebūtų priskiriama importui dempingo kaina pagal šio straipsnio 6 dalį. Tokio pobūdžio veiksniai gali būti: ne dempingo kainomis parduodamo importo kiekiai ir kainos, paklausos sumažėjimas ar vartojimo tendencijų pokyčiai, prekybos apribojimai ir konkurencija tarp trečiosios valstybės ir Bendrijos gamintojų, technologijos pažanga, Bendrijos pramonės eksporto plėtra ir gamybos našumo augimas.

<...>

9. Materialinės žalos grėsmė vertinama remiantis faktais, o ne vien prielaidomis, spėjimais ar neaiškiomis perspektyvomis. Aplinkybių, dėl kurių dempingas sąlygotų žalą, pasikeitimas, turi būti aiškiai numatomas ir neišvengiamas.Sprendžiant, ar gresia materialinė žala, reikėtų atsižvelgti taip pat ir į tokius veiksnius:

a) ar importo dempingo kaina į Bendrijos rinką augimo tempas rodo tendenciją [tikimybę], kad importas žymiai didės;

b) pakankami eksportuotojo disponuojami pajėgumai arba neišvengiamas tokių pajėgumų žymus didėjimas, patvirtinantis importo [eksporto] dempingo kaina į Bendriją didėjimo tikimybę, atsižvelgiant į tai, ar yra kitų eksportuotojui prieinamų rinkų papildomam eksportui [absorbuoti];

c) ar importas įvežamas tokiomis kainomis, kurios ženkliai nusmukdytų kainas arba trukdytų kainoms kilti, kaip kad būtų atsitikę kitomis aplinkybėmis, ir tikriausiai padidintų importuojamų produktų paklausą; ir

d) kokios yra aptariamo produkto atsargos.

Joks iš šių išvardytų veiksnių nėra pats savaime lemiantis, bet apsvarstytų veiksnių visuma turi lemti išvadą, kad neišvengiamai gresia tolesnis importas [eksportas] dempingo kaina ir kad nesiėmus apsaugos veiksmų bus padaryta materialinė žala.“

4. Pagrindinio reglamento 6 straipsnio 1 dalyje nurodyta:

„Inicijavus tyrimo procedūras Komisija, bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis, pradeda tyrimą Bendrijos mastu. Toks tyrimas turi apimti ir dempingą, ir žalą, todėl jie tiriami kartu. Siekiant pagrįstų išvadų, parenkamas tiriamasis laikotarpis – paprastai tiriant dempingą imamas ne trumpesnis kaip 6 mėnesių laikotarpis iki tyrimo pradžios. Į informaciją, nesusijusią [susijusią] su tiriamuoju laikotarpiu [su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio], paprastai neatsižvelgiama.“

III – **Bylų aplinkybės**

5. Gavusi Europos Sąjungos besiūlių plieno vamzdžių pramonės apsaugos komiteto skundą Komisija 2008 m. liepos 9 d. paskelbė Pranešimą apie importuojamų Kinijos kilmės tam tikrų besiūlių vamzdžių ir vamzdelių iš geležies ar plieno antidempingo tyrimo inicijavimą [5].

6. Remdamasi pagrindinio reglamento 17 straipsniu Komisija nusprendė tyrimą atlikti tik dėl pasirinktų įmonių. Todėl ji atrinko keturis Kinijos eksportuojančius gamintojus, kurių bendras eksportas sudarė 70 % viso nagrinėjamojo produkto eksporto į Sąjungą. Tarp šių eksportuojančių gamintojų buvo *Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd* (toliau – *Hubei*).

7. 2009 m. balandžio 7 d. Komisija priėmė Reglamentą (EB) Nr. 289/2009, kuriuo nustatomas importuojamų Kinijos Liaudies Respublikos kilmės tam tikrų besiūlių vamzdžių ir vamzdelių iš geležies ar plieno laikinasis antidempingo muitas [6] (toliau – laikinasis reglamentas).

8. Laikinojo reglamento 13 konstatuojamojoje dalyje Komisija pažymėjo, kad atliekant dempingo ir žalos tyrimą buvo nagrinėjamas 2007 m. liepos 1 d.–2008 m. birželio 30 d. laikotarpis (toliau – tiriamasis laikotarpis). Tiriant žalai įvertinti svarbias tendencijas buvo nagrinėjamas laikotarpis nuo 2005 m. iki tiriamojo laikotarpio pabaigos (toliau – nagrinėjamasis laikotarpis).

9. Atlikusi tyrimą – jis apibendrintas laikinojo reglamento 135 konstatuojamojoje dalyje – Komisija nurodė, kad, pirma, „Bendrijos pramonė nagrinėjamuoju laikotarpiu nepatyrė materialinės žalos, tačiau [tiriamojo laikotarpio] pabaigoje jos būklė buvo pažeidžiama“; antra, „yra [visos] sąlygos, jog po [tiriamojo laikotarpio] žala gali būti padaryta, ir, trečia, „taip pat yra žalos grėsmės sąlygos“.

10. 2009 m. rugsėjo 24 d. Taryba priėmė ginčijamą reglamentą.

11. Ginčijamo reglamento 35–81 konstatuojamosiose dalyse Taryba patvirtino Komisijos išvadas dėl žalos Sąjungos pramonei nebuvimo ir žalos grėsmės šiai pramonei egzistavimo, pateiktas laikinajame reglamente. Šiuo klausimu Taryba atsižvelgė į duomenis, susijusius su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio, t. y. laikotarpiu nuo 2008 m. liepos mėn. iki 2009 m. kovo mėnesio.

IV – **Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas**

12. 2009 m. gruodžio 30 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai *Hubei* pateikė šį ieškinį, kuriuo prašoma panaikinti ginčijamą reglamentą. Komisija ir *ArcelorMittal* ir kt. įstojo į bylą palaikyti Tarybos reikalavimų.

5 — OL C 174, p. 7.

6 — OL L 94, p. 48.

13. Grįsdama savo ieškinį *Hubei* nurodė tris pagrindus. Trečiasis iš jų susijęs su pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalies, 9 straipsnio 4 dalies ir 10 straipsnio 2 dalies pažeidimu, nes grindžiant pagrindinį reglamentą padaryta akivaizdžių vertinimo klaidų, kiek tai susiję su didelės žalos grėsmės buvimu.

14. Bendrasis Teismas įvertino tik trečiąjį *Hubei* nurodytą pagrindą ir pripažino jį pagristu. Bendrasis Teismas nusprendė, kad, viena vertus, Taryba padarė akivaizdžią vertinimo klaidą patvirtindama Komisijos išvadą, jog Sąjungos pramonė tiriamojo laikotarpio pabaigoje buvo pažeidžiama, ir, kita vertus, Taryba pažeidė pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalį nuspręsdama, kad šiuo atveju buvo žalos grėsmė.

15. Dėl institucijų vertinimo, kad Sąjungos pramonė buvo pažeidžiama, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 61 punkte konstatavo, jog, išskyrus Sąjungos pramonės rinkos dalies sumažėjimą, visi kiti institucijų nurodyti ekonominiai rodikliai buvo pozityvūs ir jų visuma patvirtino pramonės stiprumą, o ne jos pažeidžiamumą ar silpnumą. Bendrojo Teismo teigimu, Sąjungos institucijų išvada dėl Sąjungos pramonės pažeidžiamumo nebuvo pagrįsta reikšmingais ekonominiais duomenimis.

16. Be to, skundžiamo sprendimo 63–65 punktuose Bendrasis Teismas atmetė kitus institucijų argumentus, pateiktus siekiant pagrįsti jų padarytą išvadą, kad Sąjungos pramonė tiriamojo laikotarpio pabaigoje buvo pažeidžiama. Pirmiausia Bendrasis Teismas pažymėjo, kad paklausos sumažėjimas neturi būti siejamas su importu dempingo kaina, ir nusprendė, jog kitos šiai bylai reikšmingos aplinkybės nepatvirtina teiginio, kad importo iš Kinijos augimas, be abejo, apribojo Bendrijos pramonės galimybes investuoti ir didinti gamybos pajėgumus siekiant prisitaikyti prie rinkos.

17. Dėl žalos grėsmės skundžiamo sprendimo 70–90 punktuose atlikęs analizę Bendrasis Teismas to sprendimo 91 punkte nusprendė, kad iš keturių veiksnių, nurodytų pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalyje, vienas (tiriamo produkto atsargos) nelaikomas lemiamu, dėl dviejų veiksnių (importo apimtis ir importo kainos) Komisijos prognozės, kurias ginčijamame reglamente patvirtino Taryba, nesutampa su atitinkamais duomenimis, susijusiais su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio, o vienas veiksnys (eksporto pajėgumai ir eksporto nukreipimo rizika) neišsamiai išnagrinėtas dėl neatsižvelgimo į reikšmingą informaciją.

18. Be to, skundžiamo sprendimo 91punkte Bendrasis Teismas pridūrė, kad šie nesutapimai ir trūkumai turi būti vertinami atsižvelgiant į pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalyje įtvirtintus reikalavimus, pagal kuriuos žalos grėsmė turi būti grindžiama „faktais, o ne vien prielaidomis, spėjimais ar neaiškiomis perspektyvomis“, o aplinkybių pasikeitimas, dėl kurio susiklostytų tokia padėtis, kad dempingas lemtų žalą, turi būti „aiškiai numatomas ir neišvengiamas“.

19. Todėl skundžiamo sprendimo 93 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, jog, kadangi ginčijamas reglamentas grindžiamas išvada dėl žalos grėsmės, o Taryba šiuo klausimu padarė klaidą, reikia panaikinti minėtą reglamentą tiek, kiek juo nustatomi antidempingo muitai eksportuojamiems *Hubei* gaminamiems produktams ir nustatomas galutinis laikinųjų muitų už eksportą surinkimas.

V – **Apeliacinio proceso šalių reikalavimai ir procesas Teisingumo Teisme**

20. Byloje C-186/14 P *ArcelorMittal* ir kt. Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti skundžiamą sprendimą,

— atmesti ieškovių pirmojoje instancijoje nurodytą ieškinio trečiojo pagrindo pirmą dalį,

— grąžinti bylą Bendrajam Teismui nagrinėti iš naujo ir

— priteisti iš *Hubei* bylinėjimosi išlaidas, *ArcelorMittal* ir kt. patirtas pirmojoje instancijoje ir vykstant šiam apeliaciniam procesui.

21. Byloje C-193/14 P Taryba Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti skundžiamą sprendimą,

— atmesti ieškovės pirmojoje instancijoje nurodytą ieškinio trečiojo pagrindo pirmą dalį,

— grąžinti bylą Bendrajam Teismui, kad jis išnagrinėtų kitus pirmojoje instancijoje nurodytus ieškinio pagrindus,

— priteisti iš *Hubei* Tarybos abiejose instancijose patirtas bylinėjimosi išlaidas.

22. Hubei Teisingumo Teismo prašo:

— atmesti visus apeliacinius skundus ir

— priteisti iš apeliančių bylinėjimosi išlaidas.

23. 2014 m. liepos 28 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi šios abi bylos buvo sujungtos, kad būtų bendrai vykdoma žodinė proceso dalis ir priimtas sprendimas.

24. Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 172 straipsnį Komisija pateikė atsiliepimą į apeliacinį skundą, kuriame palaiko *ArcelorMittal* ir kt. ir Tarybos reikalavimus ir prašo Teisingumo Teismo priteisti iš *Hubei* bylinėjimosi išlaidas.

25. Italijos Respublika, kuriai 2014 m. rugpjūčio 21 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi buvo leista įstoti į bylą C-193/14 P palaikyti Tarybos reikalavimų, taip pat prašo Teisingumo Teismo panaikinti skundžiamą sprendimą, atmesti ieškovės pirmojoje instancijoje nurodytą ieškinio trečiojo pagrindo pirmą dalį ir grąžinti bylą Bendrajam Teismui nagrinėti iš naujo.

VI – **Pagrindų analizė**

26. *ArcelorMittal* ir kt. nurodo tris panaikinimo pagrindus. Šie pagrindai susiję atitinkamai su klaidingu pagrindinio reglamento 3 straipsnio 7 dalies aiškinimu, šio reglamento 3 straipsnio 9 dalies klaidingu aiškinimu, 6 straipsnio 1 dalies pažeidimu ir Bendrojo Teismo klaida, padaryta nusprendžiant, kad Sąjungos institucijų atliktoje žalos grėsmės analizėje yra akivaizdi vertinimo klaida.

27. Grįsdama savo apeliacinį skundą Taryba savo ruožtu nurodo keturis panaikinimo pagrindus, susijusius, pirma, su pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalies pažeidimu ir įrodymų iškraipymu, antra, su klaidingu pagrindinio reglamento 3 straipsnio 7 dalies aiškinimu, trečia, su klaidingu pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalies aiškinimu ir, ketvirta, su Bendrojo Teismo teisės klaida, padaryta Sąjungos institucijų atliktą ekonominių veiksnių vertinimą pakeičiant savuoju.

28. Kadangi beveik visi abiejų apeliacinių skundų pagrindai yra analogiški ar bent iš esmės sutampa, siūlau juos nagrinėti kartu tokia tvarka:

— Tarybos apeliaciniame skunde nurodytą pirmąjį pagrindą ir *ArcelorMittal* ir kt. apeliaciniame skunde nurodyto trečiojo pagrindo pirmą dalį, susijusius iš esmės su pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalies pažeidimu ir įrodymų iškraipymu kalbant apie Bendrojo Teismo teiginius dėl Sąjungos pramonės pažeidžiamumo,

— Tarybos apeliaciniame skunde nurodytą antrąjį pagrindą ir *ArcelorMittal* ir kt. apeliaciniame skunde nurodytą pirmąjį pagrindą, susijusius su klaidingu pagrindinio reglamento 3 straipsnio 7 dalies aiškinimu,

— Tarybos apeliaciniame skunde nurodytą trečiąjį pagrindą ir *ArcelorMittal* ir kt. apeliaciniame skunde nurodytus antrąjį pagrindą ir trečiojo pagrindo antrą dalį, susijusius su klaidingu pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalies aiškinimu ir klaidomis, padarytomis nagrinėjant žalos grėsmės veiksnius,

— Tarybos apeliaciniame skunde nurodytą ketvirtąjį pagrindą, susijusį su teisės klaida, padaryta Sąjungos institucijų atliktą ekonominių veiksnių vertinimą pakeičiant savuoju.

A – *Dėl Tarybos apeliaciniame skunde nurodyto pirmojo pagrindo ir „ArcelorMittal“ ir kt. apeliaciniame skunde nurodyto trečiojo pagrindo pirmos dalies, susijusių su pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalies pažeidimu ir įrodymų iškraipymu kalbant apie Bendrojo Teismo teiginius dėl Sąjungos pramonės pažeidžiamumo*

1. Šalių argumentų santrauka

29. Tarybos nuomone, nors pagrindinio reglamento 3 straipsnyje neminima „pažeidžiamumo“ sąvoka, vis dėlto tai gali, kaip šiuo atveju, reikšti lemiamą veiksnį dėl žalos grėsmės konstatavimo. Taigi Sąjungos pramonės pažeidžiamumo vertinimas yra pirmasis etapas, kuriuo institucijos nagrinėjo Sąjungos pramonės padėtį remdamosi pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalyje išvardytais veiksniais. Tarp šių veiksnių nurodytas importo dempingo kaina poveikis, kurio Bendrasis Teismas neišnagrinėjo.

30. Be to, Taryba mano, kad vertindamas ekonominius veiksnius, kaip antai atsargų dydį, pardavimų apimtį, Sąjungos pramonės rinkos dalį, užimtumo lygį, pardavimo kainą, investicijų grąžą ir iš šios pramonės gaunamą pelną, Bendrasis Teismas padarė neišsamias ir netgi neteisingas išvadas, nes neatsižvelgė į kai kurias faktines aplinkybes ir nekreipė dėmesio į tendencijas ar neigiamus pozityvių veiksnių aspektus, kurie reiškėsi per paskiausius dvejus tiriamojo laikotarpio metus, o tai laikytina akivaizdžiu įrodymų iškraipymu. Bendrasis Teismas taip pat neatsižvelgė nei į dempingo skirtumo reikšmę, nei į institucijų analizę, susijusią su Sąjungos pramonės atsigavimu po anksčiau vykdyto importo dempingo kaina.

31. *ArcelorMittal* ir kt. teigia, kad Bendrasis Teismas „pažeidžiamumo“ sąvokai suteikė savarankišką reikšmę ir ją laikė tokia svarbia, kokia ji nėra. *ArcelorMittal* ir kt. pažymi, kad svarbu tik tai, ar išvada, susijusi su Sąjungos pramonės pažeidžiamumu, yra akivaizdžiai klaidinga, o ne tai, ar institucijos teisingai kvalifikavo situaciją kaip pažeidžiamą. Iš tikrųjų pagrindiniame reglamente sąvokos „pažeidžiamas“ ar „pažeidžiamumas“ nėra minimos ir juo labiau nenurodyta sąlyga, jog tam, kad būtų galima konstatuoti žalos grėsmę, Sąjungos pramonė tiriamojo laikotarpio pabaigoje turi būti „pažeidžiama“.

32. *ArcelorMittal* ir kt. taip pat tvirtina, kad Bendrojo Teismo išvados, pateiktos skundžiamo sprendimo 64 ir 65 punktuose ir susijusios atitinkamai, viena vertus, su Sąjungos pramonės galimybėmis investuoti ir didinti gamybos apimtį ir, kita vertus, su tuo, kad Sąjungos pramonė nebuvo atsigavusi po dempingo, vykdyto anksčiau nei tas, kuris yra ginčijamo reglamento dalykas, yra klaidingos.

33. Komisijos manymu, Bendrojo Teismo požiūris rodo neatsižvelgimą į teismo praktiką, susijusią su didele institucijų diskrecija spręsti sudėtingus dempingo klausimus, ir akivaizdų Bendrojo Teismo norą pakeisti Tarybos vertinimą savuoju. Komisija pritaria *ArcelorMittal* ir kt. argumentams dėl „pažeidžiamumo“ sąvokos ir priduria, kad kalbama tik apie sąvoką, kuria tik aprašoma Sąjungos pramonės padėtis.

34. *Hubei* iš esmės atsako, kad šie apeliacinių skundų pagrindai yra nepriimtini, nes jais ginčijamas Bendrojo Teismo atliktas faktinių aplinkybių vertinimas, ir bet kuriuo atveju yra nepagrįsti. Šiuo atžvilgiu *Hubei* patikslina, kad atsižvelgdamas į teismo praktiką Bendrasis Teismas patikrino, ar pateiktais įrodymais galima pagrįsti išvadas, kurias jais remdamosi padarė institucijos, ir teisingai nusprendė, kad taip nėra. Be to, *Hubei* teigia, kad priekaištas dėl to, jog Bendrasis Teismas aiškiai nenagrinėjo dempingo skirtumo, taip pat yra nepagrįstas, nes tai nėra svarbus ekonominis rodiklis siekiant nustatyti, ar Sąjungos pramonė yra pažeidžiama arba ar esama žalos grėsmės.

2. Vertinimas

35. Apeliančių priekaištai, pareikšti nurodant šiuos pagrindus, yra susiję su skundžiamo sprendimo punktais, kuriuose vertinama Sąjungos pramonės padėtis tiriamojo laikotarpio pabaigoje atsižvelgiant į veiksnius, išvardytus pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalyje.

36. Skundžiamo sprendimo 58–65 punktuose atlikęs analizę Bendrasis Teismas to sprendimo 66 punkte nusprendė, kad Taryba padarė akivaizdžią vertinimo klaidą patvirtindama Komisijos išvadą (pateiktą laikinajame reglamente), pagal kurią Sąjungos pramonė tiriamojo laikotarpio pabaigoje buvo pažeidžiama. Bendrojo Teismo teigimu, ekonominiai duomenys, kuriais rėmėsi institucijos, nepagrindžia šios išvados, jų visuma, priešingai, patvirtina pramonės stiprumą, o ne jos pažeidžiamumą ar silpnumą[7].

37. Prieš pradedant nagrinėti apeliančių pareikštus kaltinimus reikia pažymėti, kad jos neginčija skundžiamo sprendimo 58 punkte išdėstyto Bendrojo Teismo teiginio, kuriuo iš esmės tvirtinama, kad nors išvada dėl Sąjungos pramonės padėties tiriamojo laikotarpio pabaigoje yra pakartota (tiek pagrindinio reglamento, tiek laikinojo ir ginčijamo reglamentų) žalai skirtoje dalyje, ji „nėra nesusijusi su žalos grėsmės tyrimu“, numatytu pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalyje.

38. Nors šis teiginys neginčijamas, jis leidžia pabrėžti ir geriau suprasti ryšius, esančius tarp įvairių svarbių pagrindinio reglamento 3 straipsnio „Žalos nustatymas“ dalių.

39. Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalyje sąvoka „žala“ apibrėžiama kaip reiškianti, jei nenurodyta kitaip, pirmiausia didelę *žalą* Sąjungos pramonei arba didelės *žalos grėsmę* šiai pramonei.

40. Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalyje reglamentuojamas žalos *buvimo* nustatymas. Tai nustatoma objektyviai ištyrus, viena vertus, importo dempingo kaina kiekius ir poveikį panašių produktų kainoms Sąjungos rinkoje ir, kita vertus, šio importo poveikį Sąjungos pramonei.

41. Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalyje, kurią taikė institucijos ginčijamame reglamente, patikslinama, kad nagrinėjant importo dempingo kaina poveikį Sąjungos pramonei reikia ištirti „visus svarbius [Sąjungos] pramonės būklę apibūdinančius ekonominius veiksnius ir rodiklius“. Šioje nuostatoje nurodyta, kad šių veiksnių sąrašas nėra išsamus.

7 — Žr. skundžiamo sprendimo 61 ir 66 punktus.

42. Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalimi reglamentuojamas „[didelės] materialinės žalos grėsmė[s] vertin[imas]“. Šioje dalyje patikslinama, kad šis vertinimas atliekamas remiantis faktais, o ne vien prielaidomis, spėjimais ar neaiškiomis perspektyvomis ir kad aplinkybių pasikeitimas, dėl kurio susiklostytų tokia padėtis, kad dempingas lemtų žalą, turi būti aiškiai numatomas ir neišvengiamas. Šio reglamento 3 straipsnio 9 dalyje taip pat išvardyti keturi veiksniai, kuriuos, be kita ko, reikia išnagrinėti siekiant nustatyti, „ar gresia [didelė] materialinė žala“. Be to, 3 straipsnio 9 dalyje patikslinama, kad nė vienas iš šių išvardytų veiksnių pats nėra lemiamas, bet apsvarstytų veiksnių visuma turi lemti išvadą, kad neišvengiamai gresia tolesnis eksportas dempingo kaina ir kad nesiėmus apsaugos veiksmų bus padaryta didelė materialinė žala.

43. Taigi konstatuotina, kad pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalį „žal[os *buvimas*] nustatoma[s]“ [8] pirmiausia objektyviai ištyrus importo dempingo kaina nulemtą poveikį Sąjungos pramonei, o, kaip nustatyta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalyje, toks tyrimas apima visus svarbius Sąjungos pramonės būklę apibūdinančius ekonominius veiksnius ir rodiklius, bet pagrindiniame reglamente tokio tyrimo aiškiai nereikalaujama vertinant žalos *grėsmę*, kaip tai suprantama pagal šio reglamento 3 straipsnio 9 dalį.

44. Tačiau pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalyje pateikiamas nebaigtinis veiksnių, į kuriuos reikia atsižvelgti siekiant nustatyti, ar esama žalos grėsmės, sąrašas, taigi į jį gali būti įtraukti ir su Sąjungos pramonės padėtimi susiję veiksniai, minimi šio reglamento 3 straipsnio 5 dalyje.

45. Kaip šiuo atveju nurodė institucijos, reikia išnagrinėti ir reikšmingus veiksnius, turinčius įtakos Sąjungos pramonės padėčiai žalos grėsmės aplinkybėmis.

46. Tiesa, toks nagrinėjimas neturi reikšmės įrodinėjant, kad esama žalos, nes vertinant žalos grėsmę tokia žala iš esmės (dar) nėra padaryta.

47. Tačiau jis leidžia nustatyti Sąjungos pramonės būklę, į kurią atsižvelgdamos institucijos gali įvertinti, kaip reikalaujama pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalį, ar, neišvengiamai gresiant tolesniam importui dempingo kaina, nepriėmus apsaugos priemonių žalos grėsmė Sąjungos pramonei pasireikštų taip, kad būtų padaryta didelė žala.

48. Kitaip tariant, tam, kad institucijos galėtų nustatyti, ar gresia didelė žala Sąjungos pramonei, nors esamu metu ši pramonė iš esmės nepatiria materialinės žalos neatsižvelgiant į importo dempingo kaina pasekmes tiriamuoju laikotarpiu, būtina žinoti esamą šios pramonės padėtį. Iš tikrųjų tik žinodamos esamą šios pramonės padėtį institucijos gali nustatyti, ar ateityje neišvengiamai padidėsiantis importas dempingo kaina gali lemti didelę žala Sąjungos pramonei, jei nebus imtasi jokių apsaugos priemonių [9].

49. Šioje byloje aišku, kad institucijos, užbaigusios analizę, po to, kai ištyrė veiksnius ir rodiklius, (neišsamiai) išvardytus pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalyje, padarė išvadą, jog Sąjungos pramonė tiriamuoju laikotarpiu nepatyrė materialinės žalos, tačiau šio laikotarpio pabaigoje, t. y. 2008 m. birželio 30 d., buvo „pažeidžiama“.

50. Į šį pažeidžiamumą, kaip nurodo Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 58 punkte, buvo atsižvelgta laikinajame reglamente ir ginčijamame reglamente nagrinėjant žalos grėsmę.

8 — Išskirta mano.

9 — Dėl Sutarties dėl 1994 m. Bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos VI straipsnio įgyvendinimo (antidempingo susitarimas) 3.4 ir 3.7 straipsnių, kurių tekstai buvo pakartoti atitinkamai pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 ir 9 dalyse, aiškinimo pagal analogiją žr. specialiosios grupės ataskaitą „Meksika – Antidempingo tyrimas dėl didelio fruktozės kiekio kukurūzų sirupo iš JAV“ (WT/DS132/R, 2000 m. sausio 28 d., 7.140 ir 7.141 punktai), priimtą ginčų sprendimo institucijos 2000 m. vasario 24 d. Šis specialiosios grupės vertinimas buvo patvirtintas specialiosios grupės ataskaita „Meksika – Antidempingo tyrimas dėl didelio fruktozės kiekio kukurūzų sirupo iš JAV“ (WT/DS132/RW, 2004 m. birželio 22 d., 6.24 ir 6.28 punktai) ir apeliacinės institucijos ataskaita (WT/DS132/AB/RW, 2001 m. spalio 22 d., 114–118 punktai).

51. *Hubei* Bendrajame Teisme užginčijo šią išvadą kaip prieštaraujančią reikšmingiems ekonominiams duomenims; Bendrasis Teismas tai primena skundžiamo sprendimo 57 punkte.

52. Iš tikrųjų, kaip nurodo *ArcelorMittal* ir kt., pagrindiniame reglamente nėra nurodyta Sąjungos pramonės pažeidžiamumo sąlyga, kaip galinti lemti žalos grėsmės konstatavimą. Vis dėlto klaidinga leisti manyti, kad Bendrasis Teismas reikalavo, jog institucijos įrodytų, kad Sąjungos pramonė atitinka šią sąlygą. To nepatvirtina nė vienas skundžiamo sprendimo punktas.

53. Tai, kad Sąjungos pramonės pažeidžiamumas, kurį nustatė institucijos, gali atrodyti kaip Sąjungos pramonės faktinės padėties aprašymas, kaip teigia Komisija, nereiškia, kad jam netaikoma jokia teisminė kontrolė; akivaizdžios vertinimo klaidos kontrolė kaip tik susijusi su faktinėmis aplinkybėmis ar įrodymais.

54. Be to, atsižvelgdamas į bylos medžiagą abejoju, *kad šiai sąvokai* šiuo atveju teko tik faktinių aplinkybių aprašymo funkcija.

55. Iš tikrųjų, kaip savo apeliaciniame skunde aiškiai pripažįsta Taryba, spręsdamos, ar šiuo atveju gresia žala, Sąjungos pramonės pažeidžiamumą institucijos laikė „lemiamu“ veiksniu. Tai labai aiškiai matyti pirmiausia iš laikinojo reglamento 126 konstatuojamosios dalies, kurią mini Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 58 punkte, ir iš šio reglamento 135 konstatuojamosios dalies, pagal kurią pažeidžiamumas yra vienas iš trijų kriterijų, leidusių Komisijai nustatyti priežastinį ryšį tarp neišvengiamos importo dempingo kaina iš Kinijos grėsmės ir žalos, kurią Sąjungos pramonė turi netrukus patirti [10].

56. Be to, matyt, lengviau įrodyti neišvengiamos grėsmės buvimą tuo atveju, kai Sąjungos pramonė dėl importo dempingo kaina jau yra ekonomiškai silpna ar pažeidžiama, nei tuomet, kai atsižvelgiant į pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalyje nurodytus veiksnius aišku, kad ši pramonė išgyvena klestėjimo laikotarpį ar yra bent jau stipri [11].

57. Šiomis aplinkybėmis manau, kad Bendrasis Teismas, pirmojoje instancijoje nagrinėjęs ieškinio pagrindą, susijusį su institucijų išvados dėl Sąjungos pramonės pažeidžiamumo prieštaringu pobūdžiu atsižvelgiant į reikšmingus ekonominius duomenis, buvo visiškai kompetentingas nagrinėti *Hubei* jam pateiktą kaltinimą.

58. Taip pat reikia atmesti bendro pobūdžio Tarybos priekaištą, pagal kurį Bendrasis Teismas pažeidė pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalį, nes neišnagrinėjo importo dempingo kaina poveikio Sąjungos pramonei. Iš tikrųjų pats šis poveikis nėra vienas iš veiksnių, išvardytų pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalyje. Tai (teigiamas arba neigiamas) pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalyje minimų veiksnių išnagrinėjimo rezultatas. Taigi Taryba, mano manymu, klaidingai aiškina šią nuostatą.

10 — Laikinojo reglamento 126 konstatuojamosios dalies paskutinėje pastraipoje, skirtoje „išvadai dėl žalos grėsmės“, nurodyta, jog „daroma preliminari išvada, kad netaikant priemonių dėl Kinijos importo dempingo kainomis [jau] pažeidžiamai [Sąjungos] pramonei [labai greitai] būtų neišvengiamai padaryta [didelė] materialinė žala, visų pirma dėl sumažėjusių pardavimo, rinkos dalies, gamybos ir pelningumo“. Šio reglamento 135 konstatuojamojoje dalyje pažymima: „“[t]aigi, atsižvelgiant į tai, kad i) [Sąjungos] pramonė nagrinėjamuoju laikotarpiu nepatyrė [didelės] materialinės žalos, tačiau [tiriamojo laikotarpio] pabaigoje jos būklė buvo pažeidžiama (žr. 89 konstatuojamąją dalį), ii) yra sąlygos, jog po [tiriamojo laikotarpio] žala gali būti padaryta (žr. 112 konstatuojamąją dalį), iii) yra žalos grėsmės sąlygos, kaip paaiškinta 126 konstatuojamojoje dalyje, daroma išvada, kad yra neišvengiamos Kinijos importo dempingo kaina grėsmės ir žalos, kurią, kaip numatoma, [netrukus] patirs [Sąjungos] pramonė, priežastinis ryšys“.

11 — Šiuo klausimu pagal analogiją žr. specialiosios grupės ataskaitą „Egiptas – Galutinės antidempingo priemonės dėl plieno armatūros strypų importo iš Turkijos“ (WT/DS211/R, 2002 m. rugpjūčio 8 d., 7.91 punktas). Taip pat žr. F. D. Dascalescu „Threat of Injury in Anti-dumping Investigations: Some Comments on the Current Practice at EU and WTO Level“, *Journal of World Trade*, Nr. 4, 2011, p. 884.

59. Svarbesni klausimai, sudarantys šių apeliacinių skundų esmę, – tai Bendrojo Teismo atliktos institucijų išvados dėl Sąjungos pramonės pažeidžiamumo, padarytos įvertinus veiksnius ir rodiklius, išvardytus pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalyje, kontrolės apimties klausimas ir klausimas, ar Bendrasis Teismas šiomis aplinkybėmis iškraipė įrodymus.

60. Dėl teisminės kontrolės apimties visų pirma pažymėtina, kad Bendrasis Teismas aiškiai priminė jam nustatytas ribas vykdant prekybos apsaugos priemonių teisėtumo kontrolę. Tai aiškiai matyti iš skundžiamo sprendimo 53 punkto, kuriame teisingai remiamasi Teisingumo Teismo praktika, pagal kurią Sąjungos institucijos šioje srityje dėl ekonominių, politinių ir teisinių aplinkybių, kurias jos privalo išnagrinėti, sudėtingumo turi didelę diskreciją, o tai reiškia, kad sudėtingų ekonominių aplinkybių vertinimo teisminė kontrolė turi apsiriboti patikrinimu, ar laikytasi procedūros taisyklių, ar tiksliai nustatytos faktinės aplinkybės, kuriomis grindžiamas ginčijamas pasirinkimas, ar nepadaryta akivaizdžių klaidų vertinant šias aplinkybes ir ar nepiktnaudžiauta įgaliojimais [12].

61. Be to, primintina, kad Teisingumo Teismas jau yra taikęs šią teismo praktiką dėl žalos Sąjungos pramonei buvimo nustatymo, reiškiančio sudėtingų ekonominių aplinkybių vertinimą, pirmiausia kalbant apie veiksnius, lemiančius žalą šiai pramonei, kuriuos reikia nustatyti vykdant antidempingo tyrimą [13]. Tas pats, mano manymu, taikytina, kaip pripažino Bendrasis Teismas, ir dėl žalos grėsmės nustatymo.

62. Iš to aišku, kad Sąjungos teismas, atlikdamas ribotą sudėtingų ekonominių aplinkybių kontrolę, negali Sąjungos institucijų ekonominio vertinimo pakeisti savuoju [14].

63. Vis dėlto, kaip ne kartą yra pažymėjęs Teisingumo Teismas, kiek tai susiję su konkurencijos teisės ir valstybės pagalbos sritimis, dėl kurių, kaip ir dėl prekybos apsaugos priemonių srities, reikia atlikti sudėtingus ekonominius vertinimus, institucijų turima didelė diskrecija nereiškia, kad Sąjungos teismas turi susilaikyti nuo šių institucijų pateikto ekonominio pobūdžio duomenų aiškinimo kontrolės [15].

64. Iš tikrųjų pagal šią teismo praktiką Sąjungos teismas turi, be kita ko, patikrinti ne tik pateiktų įrodymų faktinį teisingumą, patikimumą ir nuoseklumą, bet ir tai, ar šie įrodymai apima visus esminius duomenis, į kuriuos reikia atsižvelgti vertinant sudėtingą situaciją, ir ar jie gali pagrįsti jais remiantis padarytas išvadas [16].

65. Skundžiamo sprendimo 53 punkte Bendrasis Teismas pritaikė šią teismo praktiką ekonominių duomenų, susijusių su žalos grėsmės analize, nagrinėjimui. Bendrasis Teismas ją taip pat pritaikė tikrindamas institucijų išvadą dėl Sąjungos pramonės pažeidžiamumo tiriamojo laikotarpio pabaigoje. Tai išnagrinėjęs Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 66 punkte nusprendė, kad ši išvada „nėra pagrįsta šioje byloje reikšmingais duomenimis“.

12 — Žr. sprendimus *Ikea Wholesale* (C-35/04, EU:C:2007:547, 40 punktas) ir *Hoesch Metals and Alloys* (C-373/08, EU:C:2010:68, 61 punktas), kuriuos mini Bendrasis Teismas, taip pat neseniai priimtus sprendimus *Taryba ir Komisija* / *Interpipe Niko Tube ir Interpipe NTRP* (C-191/09 P ir C-200/09 P, EU:C:2012:78, 63 punktas) ir *Simon, Evers & Co.* (C-21/13, EU:C:2014:2154, 29 punktas).

13 — Žr. visų pirma sprendimus *Transnational Company „Kazchrome“ ir ENRC Marketing / Taryba* (C-10/12 P, EU:C:2013:865, 22 punktas) ir *TMK Europe* (C-143/14, EU:C:2015:236, 34 punktas).

14 — Pagal analogiją žr., be kita ko, valstybės pagalbos srityje priimtus sprendimus *Ispanija / Lenzing* (C-525/04 P, EU:C:2007:698, 57 punktas) ir *Komisija / Scott* (C-290/07 P, EU:C:2010:480, 66 punktas), taip pat konkurencijos taisyklių taikymo srityje priimtus sprendimus *Komisija / Alrosa* (C-441/07 P, EU:C:2010:377, 67 punktas) ir *CB / Komisija* (C-67/13 P, EU:C:2014:2204, 46 punktas).

15 — Dėl konkurencijos taisyklių taikymo žr. visų pirma sprendimus *Komisija / Tetra Laval* (C-12/03 P, EU:C:2005:87, 39 punktas), *Bertelsmann ir Sony Corporation of America / Impala* (C-413/06 P, EU:C:2008:392, 145 punktas) ir *CB / Komisija* (C-67/13 P, EU:C:2014:2204, 46 punktas), taip pat dėl su valstybės pagalba susijusių taisyklių taikymo žr. sprendimus *Ispanija / Lenzing* (C-525/04 P, EU:C:2007:698, 56 punktas) ir *Komisija* / *Scott* (C-290/07 P, EU:C:2010:480, 64 punktas).

16 — Žr., be kita ko, sprendimus *Komisija / Scot* (C-290/07 P, EU:C:2010:480, 65 punktas) ir *CB / Komisija* (C-67/13 P, EU:C:2014:2204, 46 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

66. Teisingumo Teismas prekybos apsaugos priemonių srityje iki šiol nėra aiškiai pritaikęs savo praktikoje, išplėtotoje konkurencijos teisės ir valstybės pagalbos srityse, nustatytų principų, minėtų šios išvados 63 ir 64 punktuose.

67. Tačiau jis aiškiai pritaikė šiuos principus Sprendime *Taryba ir Komisija / Interpipe Niko Tube ir Interpipe NTRP* (C-191/09 P ir C-200/09 P, EU:C:2012:78)[17]. Turėdamas patikrinti, ar Bendrasis Teismas, pripažindamas nepakankamai įtikinamais reikšmingus bylos duomenis, kuriais rėmėsi institucijos, padarydamos išvadą, kad pardavimo bendrovės, susijusios su dviem Ukrainos eksportuotojais, kurių prekės buvo importuojamos dempingo kaina, veikla gali būti prilyginta komisinių pagrindu dirbančio agento veiklai, neperžengė teisminės kontrolės ribų, Teisingumo Teismas nusprendė, kad Bendrojo Teismo atlikta šių įrodymų kontrolė nėra naujas faktinių aplinkybių vertinimas, pakeičiantis institucijų vertinimą. Taigi Bendrasis Teismas neapribojo didelės jų diskrecijos, jis tik patikrino, ar minėti įrodymai „galėjo pagrįsti institucijų išvadas“[18].

68. Tai, mano manymu, reiškia, kad Bendrasis Teismas teisingai nusprendė, jog yra kompetentingas patikrinti, ar reikšmingi ekonominiai duomenys, t. y. pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalyje išvardyti veiksniai, susiję su Sąjungos pramonės padėtimi, pagrindžia institucijų išvadą, kad Sąjungos pramonė tiriamojo laikotarpio pabaigoje buvo pažeidžiama.

69. Ar tai reiškia, kad kai vykdydamas šią kontrolę Bendrasis Teismas paneigė institucijų išvadą, jis pakeitė jų atliktą reikšmingų ekonominių duomenų vertinimą savuoju?

70. Norint atsakyti į šį klausimą pirmiausia reikia patikrinti, ar, kaip teigia Taryba pateikdama pirmąjį savo apeliacinio skundo pagrindą, reikšmingų ekonominių duomenų, kuriais rėmėsi institucijos, santrauka, Bendrojo Teismo pateikta skundžiamo sprendimo 59 punkte, yra tokia glausta, atrankinė ir klaidinga, kad galiausiai reiškia, jog yra iškraipyti institucijų pateikti įrodymai.

71. Kaip žinoma, įrodymų iškraipymas Bendrajame Teisme – tai teisės klausimas, kurio kontrolę nagrinėdamas apeliacinį skundą gali atlikti Teisingumo Teismas, be to, toks iškraipymas turi būti akivaizdžiai matomas iš bylos medžiagoje esančių dokumentų, nesant reikalo iš naujo įvertinti faktinių aplinkybių ir įrodymų[19]. Antraip Teisingumo Teismas turėtų iš naujo įvertinti Bendrojo Teismo savarankiškai nustatytas faktines aplinkybes, o tai pagal SESV 256 straipsnį ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirmą pastraipą nepriklauso pastarojo teismo jurisdikcijai vykstant apeliaciniam procesui, kuriame nagrinėjami tik teisės klausimai[20].

72. Taigi su įrodymų iškraipymu susijęs pagrindas turi apsiriboti prielaida, kad Bendrasis Teismas akivaizdžiai netiksliai konstatavo faktus, ir tai turi būti aiškiai matyti iš bylos medžiagos, ar būtų kalbama apie akivaizdžiai netikslų įrodymų, į kuriuos buvo atsižvelgta, turinio konstatavimą, ar, mano manymu, įrodymų nepaisymą arba atrinkimą, lemiantį tai, kad sukuriamas akivaizdžiai apgaulingas ar klaidingas tikrovės įspūdis.

73. Nagrinėjamu atveju skundžiamo sprendimo 59 punkte Bendrasis Teismas išvardijo trylika veiksnių, kurie minimi pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalyje, Komisijos išnagrinėti laikinajame reglamente ir patvirtinti ginčijamame reglamente siekiant atskleisti Sąjungos pramonės padėties kitimą tiriamuoju laikotarpiu, taigi iki šio laikotarpio pabaigos.

17 — Taip pat žr. mano išvadą, pateiktą sujungtose bylose *Taryba ir Komisija / Interpipe Niko Tube ir Interpipe NTRP* (C-191/09 P ir C-200/09 P, EU:C:2011:245, 101–117 punktai).

18 — Sprendimas *Taryba ir Komisija / Interpipe Niko Tube ir Interpipe NTRP* (C-191/09 P ir C-200/09 P, EU:C:2012:78, 68 punktas.). Taip pat žr. mano išvadą sujungtose bylose *Taryba ir Komisija / Interpipe Niko Tube ir Interpipe NTRP* (C-191/09 P ir C-200/09 P, EU:C:2011:245, 111 punktas).

19 — Žr., be kita ko, Sprendimą *Trubowest Handel ir Makarov / Taryba ir Komisija* (C-419/08 P, EU:C:2010:147, 31 ir 32 punktai ir juose nurodyta teismo praktika).

20 — Žr., be kita ko, Sprendimą *Taryba / Alumina* (C-393/13 P, EU:C:2014:2245, 16 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

74. Taryba pateikia įvairių kaltinimų siekdama įrodyti, kad Bendrasis Teismas iškraipė įrodymus, susijusius su dešimčia iš trylikos veiksnių [21], ir klaidingai neatsižvelgė į du papildomus veiksnius.

75. Nors daugeliu atžvilgių šiais teiginiais faktiškai siekiama, kad Teisingumo Teismas iš naujo įvertintų faktus – o tai klausimas, kurio jis negali spręsti nagrinėdamas apeliacinį skundą, – mano manymu, dėl toliau nurodytų priežasčių juos bet kuriuo atveju reikia atmesti kaip nepagrįstus.

76. Dėl *pirmojo* ir *antrojo* veiksnių Bendrasis Teismas atitinkamai pažymėjo, kad „[Sąjungos] pramonės gamyba augo 7 % (laikinojo reglamento 67 konstatuojamoji dalis)“ ir kad „gamybos pajėgumų panaudojimas tiriamuoju laikotarpiu išaugo 9 % ir pasiekė 90 %, o aukštas lygis taip pat išliko 2006 m. ir 2007 m. (laikinojo reglamento 69 konstatuojamoji dalis)“.

77. Ši išvada išplaukia iš laikinojo reglamento 69 konstatuojamosios dalies, pagal kurią gamybos pajėgumų naudojimas nuo 2005 m. (atitinkamo laikotarpio pradžios) iki tiriamojo laikotarpio padidėjo nuo 83 % iki 90 %, t. y. 9 % arba 7 procentiniais punktais.

78. Taryba neginčija šios išvados, tačiau kaltina Bendrąjį Teismą tuo, kad jis supainiojo du ekonominius veiksnius: viena vertus, gamybos pajėgumus ir, kita vertus, gamybos pajėgumų naudojimą, be to, kaltina jį neatsižvelgus į aplinkybę, kad padidėjimas 7 procentiniais punktais yra nedidelis.

79. Tačiau paprasčiausiai perskaičius skundžiamo sprendimo 59 punktą matyti, kad Bendrasis Teismas visai nesupainiojo šių dviejų veiksnių. Be to, tai, kad padidėjimas 7 procentiniai punktais yra nedidelis, neturi jokios įtakos konstatavimui, kad gamybos pajėgumas padidėjo 9 % (arba7 procentiniai punktais) per atitinkama laikotarpį ir pasiekė 90 % tiriamuoju laikotarpiu. Taigi Taryba neįrodė, kad šie įrodymai buvo iškraipyti.

80. Skundžiamo sprendimo 59 punkte Bendrasis Teismas trečiąjį veiksnį apibendrino taip: „atsargos išaugo 12 %, tačiau Komisija nurodė, kad „šio rodiklio svarba žalos analizei yra nedidelė“, nes didžioji produkcijos dalis pagaminama pagal užsakymus (laikinojo reglamento 72 konstatuojamoji dalis)“.

81. Taryba priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad jis nepažymėjo, jog šis rodiklis įrodo mažėjimo tendenciją nuo 2006 m., o tai reiškia, kad pirmosios instancijos teismo išvados buvo „mažų mažiausiai neišsamios, jei ne tiesiog neteisingos“.

82. Tačiau toks neišsamus pobūdis – darant prielaidą, kad jis nustatytas, – nereiškia, kad Bendrojo Teismo teiginys dėl atsargų yra akivaizdžiai netikslus. Iš tikrųjų Bendrasis Teismas atsižvelgė į Tarybos nurodytą sumažėjimą, nes padidėjimas 12 % – tai skirtumo, minimo laikinojo reglamento 72 konstatuojamojoje dalyje, tarp 2006 m. (padidėjimas 16 %) ir paskesnio laikotarpio, trukusio iki tiriamojo laikotarpio pabaigos (bendras sumažėjimas 4 %), rezultatas. Taigi Taryba neįrodė, kad Bendrasis Teismas skundžiamame sprendime iškraipė įrodymus, kiek tai susiję su trečiuoju veiksniu.

83. Ketvirtasis veiksnys susijęs su pardavimų apimtimi. Šiuo atžvilgiu Bendrasis Teismas pažymėjo, kad „[Sąjungos] pramonės pardavimų apimtis išaugo 14 % (laikinojo reglamento 73 konstatuojamoji dalis)“.

21 — Taryba nepateikia jokių prieštaravimų dėl septintojo, aštuntojo ir dvyliktojo veiksnių, Bendrojo Teismo apibendrintų skundžiamo sprendimo 59 punkte. Šie veiksniai iš eilės yra tokie: „našumas išaugo 7 % (laikinojo reglamento 78 konstatuojamoji dalis)“, „vidutinis darbo užmokestis vienam darbuotojui padidėjo 16 % (laikinojo reglamento 79 konstatuojamoji dalis)“ ir „iš veiklos gaunamų grynųjų pinigų srautas tiriamuoju laikotarpiu padidėjo 73 % ir sudarė 684 mln. EUR, tačiau Komisija patikslino, kad „nebuvo jokių požymių, kad [Sąjungos] pramonė būtų turėjusi sunkumų padidinti kapitalą“ (laikinojo reglamento 84 konstatuojamoji dalis)“.

84. Taryba kaltina Bendrąjį Teismą neatsižvelgus į Sąjungos institucijų paaiškinimus, kad šis padidėjimas neatitiko rinkos bendrojo padidėjimo 24 % ir kad tai reiškia, jog Sąjungos pramonė prarado rinkos dalių. Bendrasis Teismas neatsižvelgė į teigiamo rodiklio neigiamą aspektą. Be to, nuo 2007 m. iki tiriamojo laikotarpio pabaigos pardavimų apimtis faktiškai sumažėjo 3 %.

85. Šie priekaištai, mano manymu, taip pat nepagrįsti. Iš tikrųjų Bendrasis Teismas tik paminėjo 14 % padidėjimą, nurodytą laikinojo reglamento 73 konstatuojamojoje dalyje dėl laikotarpio nuo 2005 m. iki tiriamojo laikotarpio. Tiesa, Bendrasis Teismas nepažymėjo, kad vartojimo didelio padidėjimo teigiamas aspektas tik iš dalies matyti iš 14 % padidėjimo, tačiau tai neturi jokios reikšmės konstatavimo tikslumui. Be to, Tarybos minimas sumažėjimas 3 % nuo 2007 m. iki tiriamojo laikotarpio pabaigos nėra nei aiškiai nurodytas, nei konkrečiai pabrėžtas laikinojo reglamento 73 konstatuojamojoje dalyje ir bet kuriuo atveju neturi jokios įtakos konstatavimui, kad pardavimų apimtis nuo 2005 m. iki tiriamojo laikotarpio (2007–2008 m.) padidėjo 14 %.

86. Dėl *penktojo* veiksnio Bendrasis Teismas pažymėjo, kad „[Sąjungos] pramonės rinkos dalis sumažėjo 5,2 punkt[o] (laikinojo reglamento 75 konstatuojamoji dalis)“.

87. Taryba neneigia šios informacijos tikslumo, bet priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad jis neatsižvelgė į aplinkybes, kuriomis šis sumažėjimas įvyko, t. y. į augančios rinkos, kurioje labai padaugėjo iš Kinijos importuotų prekių, kontekstą.

88. Iš tikrųjų, jei Bendrasis Teismas būtų paminėjęs aplinkybes, kurias nurodo Taryba, neigiamas šio veiksnio pobūdis, be abejo, būtų labiau išryškėjęs. Vis dėlto Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 61 punkte pripažino, kad tai nėra teigiamas veiksnys. Be to, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 64 ir 65 punktų, Bendrasis Teismas atsižvelgė į duomenis iš laikinojo reglamento, susijusius su aplinkybėmis, kuriomis sumažėjo Sąjungos pramonės rinkos dalis. Todėl nematau jokio akivaizdaus netikslumo Bendrojo Teismo nurodytose faktinėse aplinkybėse, kiek tai susiję su įrodymais dėl šio veiksnio.

89. Šeštąjį veiksnį Bendrasis Teismas apibendrino taip: „užimtumo lygis išliko stabilus (laikinojo reglamento 77 konstatuojamoji dalis)“.

90. Tarybos manymu, šis teiginys netikslus, nes užimtumo lygis atitinkamu laikotarpiu svyravo ir nuo 2007 m. iki tiriamojo laikotarpio pabaigos buvo net sumažėjęs 6 %, kaip matyti iš laikinojo reglamento 77 konstatuojamosios dalies, patvirtintos ginčijamame reglamente.

91. Atsižvelgiant į laikinojo reglamento 77 konstatuojamąją dalį Tarybos teiginiu niekaip negalima įrodyti, kad Bendrasis Teismas akivaizdžiai klaidingai nustatė kokią nors faktinę aplinkybę. Iš tikrųjų iš minėtos konstatuojamosios dalies matyti, kad nors iš tikrųjų užimtumo lygis nuo 2007 m. iki tiriamojo laikotarpio pabaigos buvo sumažėjęs, „iš viso atrinktų gamintojų užimtumas 2005 m.–[tiriamuoju laikotarpiu] išliko nepakitęs, t. y. apie 9 100 darbuotojų. Tai rodo, kad atrinkti gamintojai pradėjo efektyviau dirbti, nes tuo pačiu metu gamybos kiekis padidėjo 7 %“.

92. Kaip minėta [22], Taryba nereiškia jokių priekaištų dėl įrodymų iškraipymo, susijusių su *septintuoju* (našumas išaugo 7 %) ir *aštuntuoju* (vidutinis darbo užmokestis vienam darbuotojui padidėjo 16 %) veiksniais, kuriuos Bendrasis Teismas apibendrino skundžiamo sprendimo 59 punkte. Į tai reikia atsižvelgti.

93. Dėl *devintojo* veiksnio Bendrasis Teismas pažymėjo, kad „[Sąjungos] pramonės pardavimo kainos padidėjo 21 % (laikinojo reglamento 80 konstatuojamoji dalis)“.

22 — Žr. šios išvados 74 punktą ir 21 išnašą.

94. Taryba kaltina Bendrąjį Teismą nurodžius padidėjimą, kuris neatspindi atitinkamo laikotarpio visumos, taip pat neatsižvelgus į šio padidėjimo priežastis ir jo santykinį pobūdį.

95. Pirmiausia iš laikinojo reglamento 80 konstatuojamosios dalies matyti, kad „atrinktų gamintojų pardavimo kainos 2005–2007 m. išaugo 21 % ir per [tiriamąjį laikotarpį] išliko stabilios“. Padidėjimo indeksai, nurodyti šioje konstatuojamojoje dalyje pateiktoje lentelėje, ir 2007 m., ir tiriamuoju laikotarpiu yra tokie patys (121), palyginti su 2005 m. indeksu (100), o tai reiškia, kad Bendrasis Teismas galėjo remdamasis minėta konstatuojamąja dalimi pagrįstai daryti išvadą, kad pardavimo kainos iš tikrųjų padidėjo 21 %. Todėl nemanau, kad Komisijos priekaištams, susijusiems su įrodymų iškraipymu, pareikštiems dėl Bendrojo Teismo pateikto šio veiksnio apibendrinimo, būtų galima pritarti.

96. Dėl *dešimtojo* veiksnio pažymėtina, kad Bendrasis Teismas laikinojo reglamento 82 konstatuojamąją dalį apibendrino taip: „[Sąjungos] produkto pardavimo nesusijusiems pirkėjams pelningumas, išreikštas grynojo pardavimo procentais, tiriamuoju laikotarpiu padidėjo 27 %, arba 3,3 procentiniais punktais, iki 15,4 % [išreikštas grynojo pardavimo procentais, padidėjo 27 %, arba 3,3 procentinio punkto, bet tiriamuoju laikotarpiu sumažėjo iki 15,4 %], o produkto pardavimo pelningumas 2005 m. ir ypač 2006 m. bei 2007 m. taip pat buvo labai aukštas“.

97. Taryba neginčija Bendrojo Teismo nurodytų duomenų tikslumo, tačiau tvirtina, kad jis neatsižvelgė į tai, jog nuo 2007 m. iki tiriamojo laikotarpio pabaigos ir laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio pelningumas buvo neigiamas.

98. Dėl laikotarpio po tiriamojo laikotarpio Tarybos priekaištai, mano manymu, neturi reikšmės. Iš tikrųjų institucijų vertinimas, kurį Bendrasis Teismas nagrinėjo ir apibendrino skundžiamo sprendimo 59 punkte, yra susijęs su Sąjungos pramonės padėtimi, minėtų institucijų apibūdinta kaip „pažeidžiama“, atitinkamu laikotarpiu ir iki tiriamojo laikotarpio pabaigos.

99. Dėl neatsižvelgimo į pelningumo sumažėjimą nuo 2007 m. iki tiriamojo laikotarpio pabaigos pažymėtina, kad paaiškinimuose, kuriuos Komisija pateikė laikinojo reglamento 82 konstatuojamojoje dalyje, šis sumažėjimas nebuvo aiškiai pabrėžtas, nors iš tikrųjų jį buvo galima matyti iš lentelės, kurioje pateikti vien duomenys, nurodyti šioje konstatuojamojoje dalyje. Tačiau šiuose paaiškinimuose pabrėžiama tai, kad pelningumas nuo 17,9 % 2007 m. sumažėjo iki 15,4 % tiriamuoju laikotarpiu ir kad nuo 2005 m. iki šio laikotarpio „pelningumas padidėjo 3 procentiniais punktais“. Šiomis aplinkybėmis nemanau, kad dėl nurodyto neatsižvelgimo Bendrasis Teismas iškraipė įrodymus.

100. Dėl *vienuoliktojo* veiksnio Bendrasis Teismas pažymėjo, kad „investicijų grąža, t. y. investicijų grynosios buhalterinės vertės pelnas procentais, išaugo 10 %, arba 4,6 procentinio punkto, tiriamuoju laikotarpiu ir sudarė 51,7 %, o vėliau 2006 m. – 85,1 % ir 2007 m. – 79,2 % (laikinojo reglamento 82 konstatuojamoji dalis)“.

101. Tarybos teigimu, Bendrasis Teismas paminėjo tik duomenis, atskleidžiančius pozityvią tendenciją, nors padidėjimas nuo 2005 m. iki tiriamojo laikotarpio pabaigos slepia investicijų grąžos sumažėjimą daugiau kaip 70 %.

102. Visų pirma reikia konstatuoti, kad investicijų grąža, nagrinėjama laikinajame reglamente, matyti ne vien iš jo 82 konstatuojamosios dalies, kurioje pateikiama vienintelė lentelė su ekonominiais duomenimis, susijusiais su pardavimo pelningumu ir investicijų grąža, bet ir iš paaiškinimų, Komisijos pateiktų laikinojo reglamento 83 konstatuojamojoje dalyje. Mano manymu, nepaisant šio apytikrio įvertinimo, Bendrasis Teismas tiksliai apibendrino lentelėje nurodytus duomenis ir paaiškinimus, pateiktus šiose dviejose laikinojo reglamento konstatuojamosiose dalyse, susijusiose su investicijų grąža.

103. Iš tikrųjų, viena vertus, laikinojo reglamento 83 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad investicijų grąža (investicijų grynosios buhalterinės vertės procentinis pelnas) „padidėjo nuo 47 % 2005 m. iki 85 % 2006 m.“, kad ji „sumažėjo iki 79 % 2007 m., o vėliau per [tiriamąjį laikotarpį] – iki 52 %. Iš viso nagrinėjamuoju laikotarpiu investicijų grąža padidėjo 4,6 procentinio punkto.“ Kita vertus, nors indeksas, perimtas iš lentelės, pateikiamos laikinojo reglamento 82 konstatuojamojoje dalyje, iš tikrųjų rodo sumažėjimą 71 punktu nuo 2006 m. (indeksas – 181) iki tiriamojo laikotarpio (indeksas – 110), laikinajame reglamente labiausiai pabrėžiama tai, kad investicijų grąža nagrinėjamuoju laikotarpiu padidėjo 4,6 procentinio punkto, o tai tiksliai atitinka skirtumą, susidariusį nuo 2005 m. (indeksas – 100) iki tiriamojo laikotarpio (indeksas – 110), t. y. 10 indekso punktų, į kuriuos skundžiamo sprendimo 59 punkte taip pat atkreipė dėmesį Bendrasis Teismas.

104. Taigi Bendrasis Teismas, mano manymu, nė kiek neiškraipė įrodymų dėl veiksnio, susijusio su investicijų grąža.

105. Kaip minėta [23], dėl Bendrojo Teismo pateikto *dvyliktojo* veiksnio (iš veiklos gaunamų grynųjų pinigų srautas) apibendrinimo Taryba nereiškia jokių priekaištų, susijusių su įrodymų iškraipymu. Taigi į tai reikia atsižvelgti.

106. Galiausiai *tryliktąjį* veiksnį Bendrasis Teismas nurodė taip: „[Sąjungos] pramonės metinės investicijos tiriamuoju laikotarpiu padidėjo 185 % ir sudarė 284 mln. EUR (laikinojo reglamento 85 konstatuojamoji dalis)“.

107. Taryba pažymi, kad šį teigiamą rodiklį, kurio tikslumo ji neginčija, Bendrasis Teismas turėjo patikslinti atsižvelgdamas į „faktines aplinkybes“, nurodytas laikinojo reglamento 86 konstatuojamojoje dalyje, tačiau nematyti, kad į jas būtų buvę atsižvelgta.

108. Šiuo atžvilgiu abejoju, kad Tarybos priekaištas tikrai susijęs su įrodymų iškraipymu. Iš tikrųjų laikinojo reglamento 86 konstatuojamojoje dalyje nepateikiama ekonominių faktų ar duomenų, joje minimas Komisijos atliktas vertinimas, susijęs su mažu pelningumo lygiu iki atitinkamo laikotarpio ir aplinkybe, kad šiuo laikotarpiu nebuvo atlikta investicijų gamybos pajėgumams didinti. Bet kuriuo atveju šiame etape pravartu pažymėti, kad Bendrasis Teismas iš esmės išnagrinėjo šį vertinimą skundžiamo sprendimo 64 ir 65 punktuose.

109. Taigi skundžiamo sprendimo 59 punkte Bendrojo Teismo išdėstytoje institucijų pateiktų trylikos įrodymų santraukoje šie įrodymai nėra iškraipyti.

110. Tarybos kaltinimas, kad Bendrasis Teismas neatsižvelgė į du papildomus veiksnius, kuriais rėmėsi institucijos, t. y. dempingo skirtumo reikšmę ir Sąjungos pramonės atsigavimą po anksčiau vykdyto importo dempingo kaina, nurodytus laikinojo reglamento 87 konstatuojamojoje dalyje, manau, yra nereikšmingas. Iš tikrųjų šioje konstatuojamojoje dalyje nepateikiama tikslių ekonominių duomenų, bet veikiau išdėstomas faktinių aplinkybių vertinimas; vis dėlto pastarąjį Bendrasis Teismas išnagrinėjo skundžiamo sprendimo 64 ir 65 punktuose. Taigi Taryba negali tvirtinti, kad į šį faktinių aplinkybių vertinimą skundžiamame sprendime nebuvo atsižvelgta.

111. Būtent dėl Bendrojo Teismo atliktos šio vertinimo analizės *ArcelorMittal* ir kt. mano, kad Bendrasis Teismas neišsamiai ir neteisingai išaiškino laikinojo reglamento 87 konstatuojamąją dalį.

112. Tačiau šiais priekaištais siekiama, kad Teisingumo Teismas iš naujo įvertintų faktines aplinkybes, nenurodant, kurias faktines aplinkybes akivaizdžiai netiksliai nustatė Bendrasis Teismas, o tai nepatenka į Teisingumo Teismo kontrolės sritį vykstant apeliaciniam procesui [24].

23 — Žr. šios išvados 74 punktą ir 21 išnašą.

24 — Dėl Teisingumo Teismo kontrolės ribų vykstant apeliaciniam procesui žr., be kita ko, Sprendimą *Taryba ir Komisija / Interpipe Niko Tube ir Interpipe NTRP* (C-191/09 P ir C-200/09 P, EU:C:2012:78, 65 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

113. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, aišku, kad Bendrajam Teismui pareikštas priekaištas dėl to, kad jis institucijų atliktą ekonominių duomenų vertinimą pakeitė savuoju, nėra pagrįstas jokiais konkretesniais argumentais. Galiausiai, mano manymu, Bendrasis Teismas apsiribojo patikrinimu, ar institucijų pateiktais įrodymais galima pagrįsti remiantis šiais įrodymais jų padarytas išvadas.

114. Šiuo atžvilgiu pridurtina, kad apeliantės neginčija skundžiamo sprendimo 61 punkto dalies, kurioje Bendrasis Teismas atsižvelgė į Tarybos primintą aplinkybę, kad Sąjungos pramonė nagrinėjamuoju laikotarpiu prarado kelis procentus rinkos, ir teigė, kad ši aplinkybė nepagrindžia išvados, jog tiriamojo laikotarpio pabaigoje ši pramonė buvo pažeidžiama, nes ši aplinkybė turi būti vertinama atsižvelgiant į tai, kad Sąjungos pramonė tiriamuoju laikotarpiu turėjo didelę rinkos dalį, t. y. 63,6 %, ir jos pardavimų apimtis nagrinėjamuoju laikotarpiu labai didėjo.

115. Atsižvelgdamas į visus šiuos argumentus siūlau atmesti Tarybos apeliaciniame skunde nurodytą pirmąjį pagrindą ir *ArcelorMittal* ir kt. apeliaciniame skunde nurodyto trečiojo pagrindo pirmą dalį.

B – *Dėl Tarybos apeliaciniame skunde nurodyto antrojo pagrindo ir „ArcelorMittal“ ir kt. apeliaciniame skunde nurodyto pirmojo pagrindo, susijusių su klaidingu pagrindinio reglamento 3 straipsnio 7 dalies aiškinimu*

1. Šalių argumentų santrauka

116. Taryba ir *ArcelorMittal* ir kt. kaltina Bendrąjį Teismą tuo, kad jis skundžiamo sprendimo 63 ir 69 punktuose nusprendė, jog Sąjungos institucijų nurodyta aplinkybė dėl ekonominės situacijos pablogėjimo buvo pagrįsta teisės klaida, nes pagrindinio reglamento 3 straipsnio 7 dalyje nustatyta, kad tokie žalos veiksniai, kaip paklausos sumažėjimas, neturi būti siejami su importu dempingo kaina.

117. Šiuo atžvilgiu apeliantės teigia, kad Bendrasis Teismas klaidingai aiškino pagrindinio reglamento 3 straipsnio 7 dalį ir neteisingai rėmėsi Sprendimu *Komisija / NTN ir Koyo Seiko* (C-245/95 P, EU:C:1998:46). Iš tikrųjų byloje *Komisija / NTN ir Koyo Seiko* Sąjungos institucijos nagrinėdamos žalą Sąjungos pramonei rėmėsi ekonomikos nuosmukio buvimu, o šioje byloje siekdamos pagrįsti žalos grėsmės konstatavimą jos tokio nuosmukio buvimo nenurodė. Jos taip pat nesiejo ekonominio nuosmukio pasekmių su importu dempingo kaina, kaip savo įstojimo į bylą paaiškinime pažymi ir Italijos Respublika. Tačiau institucijos konstatavo, kad neįprastai didelė paklausa slėpė realią importo dempingo kaina žalą ir kad šios pasekmės paaiškėtų, jei paklausos lygis vėl taptų įprastas.

118. Apeliančių nuomone, paklausos sumažėjimą buvo galima numatyti, nes vartojimo lygis negalėjo ilgai išlikti toks išimtinai mažas ir, sprendžiant iš patirties, neįprastas. Tačiau Bendrasis Teismas šios išvados nenagrinėjo.

119. Komisija tvirtina, kad pagrindinė teisės klaida, Bendrojo Teismo padaryta skundžiamame sprendime, yra ta, kad jis supainiojo žalos grėsmės analizę su priežastinio ryšio analize, nors pagrindiniame reglamente šios dvi sąvokos aiškiai skiriamos.

120. Iš tikrųjų, šios institucijos teigimu, atliekant žalos grėsmės analizę paklausos sumažėjimas turėjo būti laikomas objektyvia faktine aplinkybe arba atskaitos tašku, į kurį atsižvelgiant vertinamas žalos buvimas arba žalos grėsmė. Šiuo atžvilgiu Komisija pažymi, kad paklausos sumažėjimas nėra vienas iš žalos veiksnių, nurodytų pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalyje. Logiška manyti, kad dėl vartojimo sumažėjimo gali susidaryti tokia situacija, kai Sąjungos pramonės padėtis bus blogesnė nei tuo atveju, jei vartojimas išliktų stabilus ar padidėtų. Kitaip tariant, Sąjungos pramonei gali grėsti žala, jei numatoma, kad visai netrukus vartojimas mažės.

121. Nagrinėjant priežastinį ryšį atitinkamos prekės paklausos sumažėjimo vaidmuo yra kitoks. Pagal pagrindinį reglamentą priežastinis ryšys analizuojamas dviem etapais. Visų pirma atliekama importo dempingo kaina padidėjimo ir žalos ar žalos grėsmės „susiejimo analizė“. Paskui, jei laikinai nustatomas priežastingumo ryšys, pereinama prie antrojo etapo, t. y. atliekama „atsiejimo analizė“, kai tyrimą atlikti įgaliota institucija nustato, ar kuris nors iš veiksnių, išvardytų pagrindinio reglamento 3 straipsnio 7 dalyje (tarp jų – paklausos sumažėjimas), pats yra toks reikšmingas, kad dėl jo gali nutrūkti laikinai nustatytas priežastingumo ryšys. Kitaip tariant, šis veiksnys, kaip žalos arba žalos grėsmės priežastis, turi būti reikšmingesnis nei importas dempingo kaina.

122. Komisijos teigimu, vertindamas žalos grėsmę Bendrasis Teismas į paklausos sumažėjimą atsižvelgė kaip į neigiamą veiksnį, nors šis veiksnys gali būti svarbus tik antrajame iš dviejų priežastinio ryšio vertinimo etapų.

123. *Hubei* atsako, kad Bendrasis Teismas teisingai nusprendė, jog vertinant žalos grėsmę į Bendrijos paklausos sumažėjimą nebuvo galima atsižvelgti. Tokio paklausos sumažėjimo, kuris negali būti siejamas su ekonominio nuosmukio situacijomis, pasekmės pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 7 dalį negali būti priskiriamos importui dempingo kaina, taigi jomis ir negalima pagrįsti išvados, kad esama žalos grėsmės, kaip matyti iš Teisingumo Teismo praktikos.

124. Tačiau ginčijamo reglamento 48 dalyje Taryba iš esmės teigia, kad jei ekonominė padėtis pablogėtų ir paklausa Sąjungoje sumažėtų, pasireikštų žalos grėsmė. Taigi Taryba bent dalį nurodytos žalos grėsmės sieja su šiuo numatomu paklausos sumažėjimu. *Hubei* teigimu, tai yra būtent išorės veiksnys, kuriuo negalima remtis vertinant žalos grėsmę, kaip aiškiai matyti iš pagrindinio reglamento 3 straipsnio 7 dalies.

125. Bet kuriuo atveju *Hubei* pažymi, kad Bendrasis Teismas konstatavo, jog institucijos padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, susijusią su Sąjungos pramonės pažeidžiamumu ir žalos grėsme, išnagrinėjęs daug kitų veiksnių. Todėl galima teisės klaida, susijusi su paklausos sumažėjimu, negali lemti skundžiamo sprendimo panaikinimo.

2. Vertinimas

126. Šie apeliacinių skundų pagrindai susiję su teisės klaida, Bendrojo Teismo tariamai padaryta skundžiamo sprendimo 63 ir 69 punktuose.

127. Minėto sprendimo 63 punkte išdėstyta dalis Bendrojo Teismo argumentų, susijusių su Sąjungos pramonės pažeidžiamumu tiriamojo laikotarpio pabaigoje. Šiame punkte Bendrasis Teismas atmetė kai kuriuos institucijų argumentus, susijusius su ekonominės situacijos pablogėjimo pasekmėmis šiai pramonei.

128. Bendrasis Teismas nusprendė, kad „dėl institucijų nurodytos aplinkybės, kad [Sąjungos] rinka buvo neapsaugota nuo galimo žalingo importo dempingo kainomis poveikio, pažymėtina, kad jei ekonominė tendencija pasikeistų (laikinojo reglamento 89 konstatuojamoji dalis, Tarybos patvirtinta ginčijamo reglamento 47 konstatuojamojoje dalyje), tam tikrais atvejais ji leistų nustatyti pramonės pažeidžiamumą ateityje. Taigi, ši aplinkybė yra nereikšminga sprendžiant, ar [Sąjungos] pramonė buvo pažeidžiama tiriamojo laikotarpio pabaigoje. Tas pats pasakytina dėl Tarybos procesiniuose dokumentuose Bendrajam Teismui nurodytos informacijos, susijusios su ekonominiais duomenimis apie laikotarpį, ėjusį po tiriamojo laikotarpio, ir dėl iš to padarytų Tarybos išvadų apie [Sąjungos] pramonės situacijos pablogėjimą.“ Be to, Bendrasis Teismas pabrėžė, remdamasis pirmiausia Sprendimu *Komisija / NTN ir Koyo Seiko* (C-245/95 P, EU:C:1998:46, 43 punktas), „kad institucijų nurodyta aplinkybė dėl ekonominės situacijos pablogėjimo Sąjungos teismų jau buvo pripažinta kaip pagrįsta teisės klaida, nes pagrindinio reglamento dalyje dėl žalos vertinimo aiškiai numatyta, kad tokie žalos veiksniai, kaip antai paklausos sumažėjimas, negali būti priskirti importui dempingo kaina <...>“.

129. Skundžiamo sprendimo 69 punktas susijęs su žalos grėsmės buvimo, kurį pripažino institucijos, nagrinėjimu atsižvelgiant į laikotarpio po tiriamojo laikotarpio duomenis. Bendrasis Teismas šiame punkte, viena vertus, primena, kad šie duomenys „patvirtina institucijų prognozes dėl [Sąjungos] rinkos sumažėjimo“, ir, kita vertus, pažymi, kad, „konkrečiai kalbant, ginčijamo reglamento 51 konstatuojamojoje dalyje pateikta informacija rodo, kad suvartojimas [Sąjungoje] nuo tiriamojo laikotarpio pabaigos, t. y. 2008 m. birželio 30 d., iki 2009 m. kovo mėn. sumažėjo 27,7 %“. Vis dėlto jis primena, darydamas nuorodą į skundžiamo sprendimo 63 punktą, „kad prie tokios žalos veiksnių, prie kurių priskiriamas paklausos sumažėjimas, negali būti priskirtas importas dempingo kaina“.

130. Primintina, kad pagrindinio reglamento 3 straipsnio 7 dalies pirmame sakinyje patikslinama, jog turi būti nagrinėjami ir kiti, be importo dempingo kaina, žinomi veiksniai, kurie daro neigiamą poveikį Sąjungos pramonei, siekiant, kad šių kitų veiksnių padaryta žala nebūtų susieta su importu dempingo kaina, ir tai nėra ginčijama. Tarp šių kitų veiksnių, kurių nebaigtinis sąrašas pateikiamas pagrindinio reglamento 3 straipsnio 7 dalies antrame sakinyje, yra paklausos sumažėjimas.

131. Taigi institucijos privalo nustatyti, ar žalą, kurią jos ketina pripažinti, tikrai lemia importas dempingo kaina, ir atmesti bet kurią žalą, kurią lemia kiti veiksniai[25], kaip antai paklausos sumažėjimas ar apskritai pramonės nuosmukis[26].

132. Sprendime *Komisija / NTN ir Koyo Seiko* (C-245/95 P, EU:C:1998:46, 43 punktas) Teisingumo Teismas patvirtino Bendrojo Teismo vertinimą, atliktą Sprendimo *NTN Corporation ir Koyo Seiko / Taryba* (T-163/94 ir T-165/94, EU:T:1995:83) 98 ir 99 punktuose, pagal kurį draudimas susieti su importu dempingo kaina neigiamas kitų veiksnių, kaip antai paklausos sumažėjimo, pasekmes taikytinas ir vertinant žalos grėsmę.

133. Taigi skundžiamo sprendimo 63 ir 69 punktuose primindamas šį principą Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos.

134. Tačiau apeliantės tvirtina, kad Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, jog institucijos paklausos sumažėjimo nulemtą žalą susiejo su importu dempingo kaina. Į neišvengiamą paklausos sumažėjimą buvo tik atsižvelgta kaip į aplinkybę, kurios paisant turėjo būti nagrinėjama žalos grėsmė.

135. Net darant prielaidą, kad taip ir buvo, šis kaltinimas, mano manymu, neturi reikšmės.

136. Iš tikrųjų dėl skundžiamo sprendimo 63 punkto pažymėtina, kad institucijų vertinimą, susijusį su Sąjungos pramonės pažeidžiamumu, Bendrasis Teismas iš esmės paneigė remdamasis skundžiamo sprendimo 59 punkte išvardytų veiksnių nagrinėjimu. Būsimu ar numatomu paklausos sumažėjimu laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio bet kuriuo atveju negalima pagrįsti teiginio, kad Sąjungos pramonė tiriamojo laikotarpio pabaigoje buvo pažeidžiama, kaip iš esmės teisingai nusprendė Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 63 punkto pirmame ir antrame sakiniuose.

137. Dėl skundžiamo sprendimo 69 punkto pažymėtina, kad atsižvelgimas į būsimą paklausos sumažėjimą negali savaime leisti institucijoms nuspręsti, jog esama didelės žalos grėsmės, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalį, dėl importo dempingo kaina. Bet kuriuo atveju pirmiausia iš skundžiamo sprendimo 72, 83 ir 87 punktų, susijusių, kaip bus matyti toliau, su veiksnių, į kuriuos atsižvelgė institucijos, konstatuodamos, kad esama tokios grėsmės, nagrinėjimu, aišku, kad Bendrasis Teismas atkreipė dėmesį į paklausos sumažėjimo Sąjungoje laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio aplinkybę, į kurią atsižvelgė šios institucijos.

25 — Šiuo klausimu žr., be kita ko, sprendimus *Transnational Company „Kazchrome“ ir ENRC Marketing / Taryba* (C-10/12 P, EU:C:2013:865, 23 punktas) ir *TMK Europe* (C-143/14, EU:C:2015:236, 35 punktas).

26 — Žr. Sprendimą *Komisija / NTN ir Koyo Seiko* (C-245/95 P, EU:C:1998:46, 43 punktas), kuriame Teisingumo Teismas sugretino abi formuluotes.

138. Todėl siūlau atmesti apeliaciniuose skunduose nurodytus pagrindus, susijusius su klaidingu pagrindinio reglamento 3 straipsnio 7 dalies aiškinimu.

C – *Dėl Tarybos apeliaciniame skunde nurodyto trečiojo pagrindo ir „ArcelorMittal“ ir kt. apeliaciniame skunde nurodytų antrojo pagrindo ir trečiojo pagrindo antros dalies, susijusių su klaidingu pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalies ir 6 straipsnio 1 dalies aiškinimu ir klaidomis, padarytomis nagrinėjant žalos grėsmės veiksnius*

1. Šalių argumentų santrauka

139. Taryba teigia, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 92 punkte neteisingai nusprendė, jog institucijos padarė akivaizdžią vertinimo klaidą nuspręsdamos, kad šiuo atveju esama žalos grėsmės.

140. Taryba pripažįsta, kad žalos grėsmės analizė turi būti grindžiama faktais ir neišvengiamu aplinkybių pasikeitimu, tačiau teigia, kad ši analizė būtinai yra perspektyvų analizė. Taigi institucijos gali apsirikti dėl ateities, bet nepadaryti teisės klaidos naudodamosi savo kompetencija vertinti sudėtingas ekonomines aplinkybes. Tarybos teigimu, svarbu pripažinti, kad kompetentingos institucijos, įgaliotos vertinti sudėtingus būsimus įvykius, susijusius su prekybos apsaugos politika, turi didelę diskreciją.

141. Taryba primena, kad konkrečių veiksnių, nurodytų pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalyje, analizė atskleidė „prieštaringą situaciją“, kiek tai susiję su žalos grėsmės buvimu. Atsižvelgiant į tikslią šios nuostatos formuluotę ir didelę Sąjungos institucijų diskreciją spręsti prekybos apsaugos klausimus, šios institucijos yra įgaliotos naudotis šia diskrecija, kad nuspręstų, jog esama žalos grėsmės.

142. Taryba aiškina, kad atsižvelgdamos būtent į šį „prieštaringą“ situacijos tiriamojo laikotarpio pabaigoje pobūdį institucijos šiuo atveju ne kaip įprasta, bet siekdamos gero administravimo ir toliau stebėjo Sąjungos rinkos padėtį po tiriamojo laikotarpio, sutelkdamos dėmesį į aplinkybių pasikeitimą ir pagrindinius ekonominius rodiklius.

143. Taigi institucijos neapsiriko dėl ateities. Iš tikrųjų Taryba pabrėžia, kad su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio susiję duomenys rodo, jog rinka ėmė mažėti, o tai lemiamas veiksnys, kad būtų galima pripažinti žalos grėsmės buvimą tuo metu, kai atliekamas vertinimas. Vartojimas Sąjungoje pradėjo labai mažėti, greičiau nei numatyta laikinajame reglamente, nes nuo tiriamojo laikotarpio pabaigos iki 2009 m. kovo mėn. jis sumažėjo beveik 30 %. Be to, su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio susiję duomenys patvirtina, kad importo dempingo kaina iš Kinijos rinkos dalis padidėjo. Ši rinkos dalis padidėjo beveik 18 %, o tai patvirtina prognozes, pateiktas laikinajame reglamente. Pagaliau labai svarbu ir tai, kad Sąjungos pramonės gamyba, atrinktų bendrovių gamybos pajėgumų panaudojimo procentinė dalis, pardavimas Sąjungos rinkoje ir pelningumas laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio labai sumažėjo.

144. Todėl Taryba mano, kad Bendrasis Teismas suklydo skundžiamo sprendimo 91 punkte konstatuodamas, kad ginčijamame reglamente atliktame bendrajame veiksnių, nurodytų pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalyje, vertinime esama nesutapimų ir trūkumų.

145. ArcelorMittal ir kt. mano, kad Bendrasis Teismas, grįsdamas savo argumentus nesutapimais tarp duomenų, susijusių su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio, ir duomenų, surinktų per tiriamąjį laikotarpį, pažeidė tiek pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalį, tiek šio reglamento 6 straipsnio 1 dalį. Net nagrinėjant žalos grėsmę rėmimasis tokiais duomenimis, susijusiais su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio, nėra patikimas, nes jie atspindi suinteresuotųjų gamintojų veiksmus po to, kai pradėta antidempingo procedūra. Tokiais duomenimis turi būti remiamasi tik tuo atveju, jeigu jie įrodo, kad antidempingo muito nustatymas yra akivaizdžiai nepagrįstas. Tačiau šiuo atveju taip nėra.

146. Šiomis aplinkybėmis *ArcelorMittal* ir kt. yra tos nuomonės, kad nebuvo būtina nustatyti, ar Taryba įgaliota analizuoti duomenis, susijusius su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio. Iš tikrųjų nesvarbu, ar šie duomenys patvirtina Komisijos prognozes, pateiktas laikinajame reglamente remiantis tiriamojo laikotarpio duomenimis. Todėl net jei Taryba suklydo nuspręsdama, kad duomenys, susiję su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio, patvirtina laikinajame reglamente padarytas išvadas, ši klaida negali lemti ginčijamo reglamento panaikinimo.

147. Be to, *ArcelorMittal* ir kt. tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė įvairių teisės klaidų nagrinėdamas veiksnius, nurodytus pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalyje, į kuriuos atsižvelgė Sąjungos institucijos konstatuodamos žalos grėsmę.

148. Šie priekaištai susiję su trimis veiksniais, į kuriuos atsižvelgė institucijos ir kuriuos Bendrasis Teismas išnagrinėjo skundžiamo sprendimo 72–90 punktuose. Šie priekaištai išsamiau bus išdėstyti nagrinėjant kiekvieną iš aptariamų veiksnių (žr. atitinkamai šios išvados 199, 219 ir 238 punktus).

149. *Hubei* iš esmės teigia, kad šie pagrindai nepriimtini. Viena vertus, priekaištaudamos Bendrajam Teismui dėl to, kad jis išanalizavo duomenis, susijusius su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio, apeliantės siekia pateikti naują pagrindą, kuriuo išplečiamas pirmojoje instancijoje nagrinėto ginčo dalykas. Kita vertus, dėl *ArcelorMittal* ir kt. pareikštų priekaištų, susijusių su Bendrojo Teismo atlikta veiksnių, nurodytų pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalyje, analize, pažymėtina, kad šiais priekaištais siekiama užginčyti teismo pirmojoje instancijoje atliktą faktinių aplinkybių vertinimą, o tai nepatenka į Teisingumo Teismo kontrolės sritį apeliaciniame procese.

150. Be to, *Hubei* teigia, kad šie pagrindai yra nepagrįsti. Ji pirmiausia patikslina, jog atliekant žalos grėsmės analizę nereikalaujama, kad institucijos įvertintų būsimus įvykius. Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalyje aiškiai nurodyta, kad ši analizė atliekama remiantis faktais, o „ne vien prielaidomis, spėjimais ar neaiškiomis perspektyvomis“. Šiuo atžvilgiu *Hubei* pabrėžia, kad Taryba pripažįsta, jog institucijų analizė atskleidė nebent „prieštaringą situaciją“, kiek tai susiję su žalos grėsmės buvimu. Tačiau ji nenustatė, kad Bendrasis Teismas akivaizdžiai iškraipė jam pateiktus įrodymus ar padarė teisės klaidą.

151. *Hubei* taip pat mano, kad Bendrasis Teismas buvo kompetentingas tikrinti duomenis, susijusius su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio, nes šiuos duomenis nurodė ir jais rėmėsi institucijos, antraip institucijų sprendimai galėtų išvengti teisminės kontrolės. Šiuo atveju minėti duomenys neatskiriami nuo bendrojo žalos grėsmės vertinimo ir negali būti atsieti nuo šios analizės, nes įrodo, kad antidempingo muitas nustatytas akivaizdžiai nepagrįstai.

152. Be to, *Hubei* tvirtina, kad institucijos negali paprasčiausiai patvirtinti laikinajame reglamente pateiktų prognozių remdamosi tuo, kad šios prognozės buvo teisingos priimant šį reglamentą. Jos privalo patikrinti, ar šios prognozės tebėra tikslios priimant galutinį reglamentą, atsižvelgdamos į turimą papildomą informaciją ir argumentus, pateiktus laikotarpiu po jų atlikto tyrimo.

153. Galiausiai *Hubei* mano, kad Bendrasis Teismas nepadarė jokios teisės klaidos nagrinėdamas veiksnius, išvardytus pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalyje. *Hubei* pirmiausia primena, kad atsižvelgiant į duomenis, susijusius su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio, importo iš Kinijos padidėjimas 0,7 % negali būti laikomas „žymiu“, kaip tai suprantama pagal šį straipsnį.

2. Vertinimas

154. Šių apeliančių nurodytų pagrindų esmė yra du pagrindiniai klausimai.

155. Viena vertus, reikia nustatyti, ar pagrįstai Bendrasis Teismas atliko teiginių, susijusių su žalos grėsme, teisėtumo kontrolę atsižvelgdamas į reikšmingus duomenis, susijusius su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio. Kita vertus, tuo atveju, jei atsakymas būtų teigiamas, reikia nustatyti, ar Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos tikrindamas institucijų vertinimą, susijusį su keturių veiksnių, išvardytų pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalyje, nagrinėjimu.

156. Mano manymu, iš pradžių reikia atmesti *Hubei* dėl šių pagrindų pateiktus nepriimtinumu grindžiamus prieštaravimus.

a) Dėl *Hubei* pateiktų nepriimtinumu grindžiamų prieštaravimų

157. Primenu, kad *Hubei* teigia, pirma, jog pagrindas, susijęs su teisės klaida, kurią padarė Bendrasis Teismas atsižvelgdamas į duomenis, susijusius su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio, kai vertino institucijų išvados dėl žalos grėsmės buvimo teisėtumą, – tai naujas pagrindas.

158. Vykstant apeliaciniam procesui Teisingumo Teismas kompetentingas vertinti tik pirmojoje instancijoje išnagrinėjus teisinius pagrindus padarytas teisines išvadas. Taigi Teisingumo Teismas gali tik nustatyti, ar iš apeliaciniame skunde pateiktų argumentų matyti, kad skundžiamame sprendime padaryta teisės klaida[27].

159. Nagrinėjamu atveju Bendrasis Teismas, siekdamas atsakyti į *Hubei* kaltinimą, pareikštą pirmojoje instancijoje, susijusį su prieštaravimais tarp institucijų išvados ir reikšmingų ekonominių duomenų, atsižvelgė į laikotarpio po tiriamojo laikotarpio duomenis. Bendrasis Teismas pripažino pagrįstu jame nagrinėtą pagrindą atsižvelgdamas į šiuos duomenis, be to, šis vertinimas nepalankus apeliantėms, todėl jų skundai, mano manymu, neabejotinai priimtini ginčijant Bendrojo Teismo padarytos išvados pagrįstumą.

160. Antra, *Hubei* teigia, kad *ArcelorMittal* ir kt. priekaištai, pareikšti dėl Bendrojo Teismo atlikto keturių veiksnių, nurodytų pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalyje, vertinimo, yra nepriimtini, nes jais siekiama tik to, kad Teisingumo Teismas iš naujo įvertintų faktines aplinkybes.

161. Šiame etape nesant būtinybės nagrinėti *ArcelorMittal* ir kt. pateiktų argumentų akivaizdu, viena vertus, kad *Hubei* prieštaravimas galėtų lemti nebent konstatavimą, kad nagrinėjamo jų apeliacinio skundo pagrindai nepriimtini iš dalies. Kita vertus, Teisingumo Teismo jurisdikcija vykstant apeliaciniam procesui yra apribota teisės klausimais, todėl *ArcelorMittal* ir kt. pareikšti priekaištai nagrinėtini tik jei jie būtent taip kvalifikuojami.

162. Atmetus *Hubei* pateiktus nepriimtinumu grindžiamus prieštaravimus pirmiausia reikia patikrinti, ar, kaip teigia apeliantės, Bendrasis Teismas, atsižvelgdamas į duomenis, susijusius su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio, kai tikrino institucijų teiginio, kad tiriamojo laikotarpio pabaigoje grėsė žala, teisėtumą, pažeidė pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalį ir 6 straipsnio 1 dalį.

b) Dėl Bendrojo Teismo atsižvelgimo į duomenis, susijusius su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio, tikrinant išvados dėl žalos grėsmės buvimo teisėtumą

163. Siekiant išnagrinėti šį kaltinimą iš pradžių reikia priminti, kokiomis sąlygomis institucijos gali konstatuoti žalos grėsmę.

164. Kaip minėta, vertinant žalos grėsmę, žala iš esmės faktiškai (dar) nėra padaryta.

27 — Žr., be kita ko, sprendimus *Komisija / Girardot* (C-348/06 P, EU:C:2008:107, 49 punktas) ir *Taryba / Bamba* (C-417/11 P, EU:C:2012:718, 40 punktas).

165. Todėl, kaip pripažįsta Taryba, tam, kad būtų nuspręsta, jog gresia žala, reikia ne tik nustatyti faktus, bet ir išnagrinėti tikimybę, kad būsimi (aiškiai numatomi ir neišvengiami, kaip nurodyta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalyje) įvykiai atsitiks, lemdami situaciją, kuriai esant žala bus padaryta, jei nebus imtasi antidempingo priemonių. Pavyzdžiui, spręsdamos, ar gresia žala, institucijos turi nustatyti, ar spartėja importo dempingo kaina į Sąjungos rinką tempas, kuris „rodo tendenciją [tikimybę], kad importas žymiai didės“ [pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalies pirmos pastraipos a punktas].

166. Akivaizdu, kad tokia perspektyvų analizė ne tik yra susijusi su įvairiomis abejonėmis dėl to, ar numatomi įvykiai atsitiks, bet ir reiškia riziką, kad trečiųjų šalių ūkio subjektų atžvilgiu bus priimtos savavališkos, vien protekcionistinio pobūdžio priemonės [28].

167. Nors atsižvelgiant į institucijų turimą diskreciją abejones, mano manymu, apskritai galima toleruoti, Teisingumo Teismas koncentracijų kontrolės srityje, kurioje būtina perspektyvų analizė, jau yra nusprendęs, kad tokia analizė turi būti atliekama „labai atsargiai“ būtent dėl to, kad pagal didesnę ar mažesnę tikimybę reikia nuspėti ateities įvykius, jei nėra priimtas joks sprendimas, kuriuo draudžiama numatoma koncentracija [29].

168. Šiomis aplinkybėmis, mano manymu, šiuo atveju ir reikia suprasti institucijų atsižvelgimą į duomenis, susijusius su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio. Iš tikrųjų reikėjo patikrinti, ar priimant ginčijamą reglamentą laikinajame reglamente pateiktos prognozės dėl įvykių, lemiančių perėjimą nuo žalos grėsmės prie žalos pasireiškimo, jei nesiimama jokių apsaugos priemonių, pasitvirtino.

169. Atliekant tokį patikrinimą reikėjo atsižvelgti į duomenis, susijusius su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio, kad institucijos priimdamos ginčijamą reglamentą remtųsi ne vien prognozėmis, grindžiamomis daugiau kaip metų senumo ekonominiais duomenimis [30].

170. Be to, tai iš esmės matyti iš ginčijamo reglamento 57 konstatuojamosios dalies, kurioje Taryba nurodė, kad žalos grėsmės aplinkybėmis tyrimą atliekanti institucija „turi teisę tikrinti, ar remiantis įvykiais po [tiriamojo laikotarpio] galima patvirtinti laikinuoju etapu padarytas išvadas dėl žalos grėsmės“.

171. Mano manymu, šis požiūris yra visiškai teisėtas ir tinkamas.

172. Dėl teisėtumo pažymėtina, kad iš tikrųjų pagrindinio reglamento 6 straipsnio 1 dalyje, susijusioje su dempingo ir žalos tyrimu, nustatyta, kad „į informaciją, nesusijusią [susijusią] su tiriamuoju laikotarpiu [su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio], paprastai neatsižvelgiama“.

173. Kaip nurodo *ArcelorMittal* ir kt., pagrindinio reglamento 6 straipsnio 1 dalyje nustatyta taisykle, pagal kurią į informaciją, susijusią su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio, paprastai neatsižvelgiama, siekiama užtikrinti, kad tyrimo rezultatai būtų reprezentatyvūs ir patikimi ir kad veiksniams, kuriais grindžiamas dempingo ir žalos nustatymas, neturėtų įtakos suinteresuotųjų gamintojų veiksmai pradėjus antidempingo procedūrą [31].

28 — Šiuo klausimu pirmiausia žr. R. Soprano „The Threat of Material Injury in Antidumping Investigations: a Threat to Free Trade“, *The Journal of World Investment & Trade*, Nr. 1, 2010, p. 9.

29 — Žr. Sprendimą *Komisija / Tetra Laval* (C-12/03 P, EU:C:2005:87, 42 punktas).

30 — Primenu, kad buvo nustatyta, jog tiriamasis laikotarpis baigiasi 2008 m. birželio 30 d., o ginčijamas reglamentas buvo priimtas 2009 m. rugsėjo 24 d.

31 — Šiuo klausimu žr., be kita ko, sprendimus *Nanjing Metalink / Taryba* (T-138/02, EU:T:2006:343, 59 punktas) ir *Transnational Company „Kazchrome“ ir ENRC Marketing / Taryba* (T-192/08, EU:T:2011:619, 223 punktas).

174. Tačiau manau, kad, kaip keliose bylose iš esmės yra nusprendęs Bendrasis Teismas, vartojant prieveiksmį „paprastai“ pagrindinio reglamento 6 straipsnio 1 dalimi institucijoms leidžiama atsižvelgti į duomenis, susijusius su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio, ir netgi reikalaujama atlikti tokių duomenų tyrimą, jeigu jie gali atskleisti naujas tendencijas, į kurias atsižvelgiant numatomas antidempingo muito nustatymas būtų akivaizdžiai nepagrįstas [32].

175. Nagrinėjamu atveju, kadangi, viena vertus, žalos grėsmė reiškia, kad turi būti atlikta perspektyvų analizė, ir, kita vertus, tokios grėsmės buvimą, kaip ir žalos buvimą, reikia įrodyti tuo metu, kai priimama (laikina arba galutinė) apsaugos priemonė [33], mano manymu, institucijos privalo patikrinti, ar galutinio antidempingo muito nustatymo metu prognozės, grindžiamos laikinajame reglamente atlikta analize, pasitvirtino ir jomis galima pagrįsti šį galutinį antidempingo muitą.

176. Taigi turint tai galvoje ir esant žalos grėsmės aplinkybėms institucijos, mano manymu, net tik gali, bet ir yra labai skatinamos atsižvelgti į duomenis, susijusius su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio.

177. Tokiu atveju institucijos turi būti įgaliotos patikrinti, ar šie yra duomenys pakankamai reprezentatyvūs ir patikimi, o jei taip nėra, paaiškinti, kodėl joms kyla dėl to abejonių, ir prireikus visiškai arba iš dalies į juos neatsižvelgti.

178. Nagrinėjamu atveju iš bylos medžiagos nematyti, kad institucijoms būtų kilę abejonių dėl to, ar duomenys, susiję su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio, kuriais jos rėmėsi, yra reprezentatyvūs ir patikimi.

179. Institucijoms teisėtai atsižvelgus į duomenis, susijusius su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio, kuriuos jos pripažino tipiškais ir patikimais, ir tai nebuvo ginčyta, Bendrajam Teismui neturi būti priekaištaujama dėl to, kad jis patikrino, ar šios institucijos teisingai nusprendė, jog minėti duomenys patvirtina laikinajame reglamente pateiktas prognozes dėl žalos grėsmės buvimo.

180. Iš tikrųjų, priešingai, nei, atrodo, teigia apeliantės, institucijų rėmimuisi duomenimis, susijusiais su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio, negali būti netaikoma Bendrojo Teismo kontrolė. Pirmiausia, kaip minėta šios išvados 64 punkte, ši kontrolė turi apimti ne tik institucijų atliktą ekonominio pobūdžio duomenų aiškinimą ir kartu jų pateiktų įrodymų tikslumo, patikimumo ir nuoseklumo tikrinimą, bet ir tai, ar šie įrodymai apima visus esminius duomenis, į kuriuos reikia atsižvelgti vertinant sudėtingą situaciją, ir ar jie gali pagrįsti jais remiantis padarytas išvadas.

181. Tokia kontrolė, mano manymu, juo labiau būtina, kai kalbama apie perspektyvų analizę, atliktiną vykdant žalos grėsmės buvimo tyrimą [34].

182. Sutinku, kad, kaip teigia Taryba, institucijos gali apsirikti dėl ateities ir nebūtinai padaryti teisės klaidų ar akivaizdžią vertinimo klaidą.

183. Tačiau kai šios institucijos teisėtai atsižvelgia į duomenis, susijusius su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio, siekdamos išsiaiškinti, ar esama žalos grėsmės ir nustatyti galutinį dempingo muitą, Bendrasis Teismas turi galėti įsitikinti, kad šiais duomenimis galima teisiškai pakankamai pagrįsti prognozes, į kurias atsižvelgdama Komisija priėmė laikinąsias apsaugos priemones.

32 — Šiuo klausimu žr., be kita ko, sprendimus *Sinochem Heilongjiang / Taryba* (T-161/94, EU:T:1996:101, 88 punktas), *Nanjing Metalink / Taryba* (T-138/02, EU:T:2006:343, 61 punktas) ir *HEG ir Graphite India / Taryba* (T-462/04, EU:T:2008:586, 67 punktas).

33 — Šiuo klausimu žr., be kita ko, sprendimus *Epichirisseon Metallefikon, Viomichanikon kai Naftiliakon ir kt. / Taryba* (C-121/86, EU:C:1989:596, 34 ir 35 punktai) ir *Industrie des poudres sphériques / Taryba* (C-458/98 P, EU:C:2000:531, 90 punktas).

34 — Pagal analogiją su perspektyvų analize koncentracijos operacijų kontrolės srityje žr. sprendimus *Komisija / Tetra Laval* (C-12/03 P, EU:C:2005:87, 39 punktas) ir *Éditions Odile Jacob / Komisija* (T-471/11, EU:T:2014:739, 136 punktas).

184. Todėl, kai Taryba turi priimti reglamentą, kuriuo nustatomas galutinis dempingo muitas, nemanau, kad, jei duomenys, susiję su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio, nepagrindžia perspektyvų analizės, kurią atliko Komisija priimdama laikinąjį reglamentą, Taryba vis dėlto gali, kaip ji teigia, pasinaudoti savo diskrecija, kad konstatuotų žalos grėsmės buvimą ir nustatytų galutinį antidempingo muitą.

185. Šis įsitikinimas pagrįstas keliais argumentais.

186. Pirma, kaip minėta šios išvados 173 punkte, žalos grėsmės buvimą, kaip ir žalos buvimą, reikia įrodyti tuo metu, kai priimama apsaugos priemonė, neatsižvelgiant į tai, ar ji laikina, ar galutinė. Jei įrodymai neleidžia patvirtinti pradinių Komisijos prognozių, didelės žalos padarymas nebėra numatomas, todėl neatrodo, kad ja būtų galima pagrįsti galutinius antidempingo muitus.

187. Antra, primintina, jog pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalį reikalaujama, kad didelės žalos grėsmės konstatavimas būtų paremtas faktais, o ne vien prielaidomis, spėjimais ar neaiškiomis perspektyvomis, be to, aplinkybių pasikeitimas, dėl kurio susiklostytų tokia padėtis, kad dempingas lemtų žalą, turi būti aiškiai numatomas ir neišvengiamas.

188. Galiausiai, trečia, pritarimas Tarybos teiginiui galiausiai reikštų, kad institucijoms suteikiama teisė priimti savavališkas, vien protekcionistines apsaugos priemones. Tačiau pagrindiniu reglamentu pats dempingas nėra draudžiamas, juo draudžiamas tik toks dempingas, kuriuo Sąjungos pramonei daroma arba gali būti padaryta didelė žala. Todėl manau, kad, jeigu įrodymai neleidžia daryti pakankamai didele tikimybe pagrįstos išvados, kad esama didelės žalos grėsmės, institucijos net galutinio antidempingo reglamento priėmimo etape turi tiesiog padaryti iš to išvadas ir susilaikyti nuo pirmiau numatytų galutinių apsaugos priemonių priėmimo.

189. Šiomis aplinkybėmis manau, kad Bendrasis Teismas, atsižvelgdamas į duomenis, susijusius su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio, kai tikrino institucijų teiginio dėl žalos grėsmės buvimo, į kurį šios institucijos pačios atsižvelgė ginčijamame reglamente, teisėtumą, nepažeidė nei pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalies, nei šio reglamento 6 straipsnio 1 dalies.

190. Toliau reikia nustatyti, ar, kaip teigia *ArcelorMittal* ir kt., Bendrasis Teismas padarė teisės klaidų tikrindamas institucijų vertinimą, susijusį su keturių veiksnių, išvardytų pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalyje, nagrinėjimu.

c) Dėl teisės klaidų, kurias tariamai padarė Bendrasis Teismas, tikrindamas institucijų vertinimą, susijusį su keturių veiksnių, išvardytų pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalyje, nagrinėjimu

191. Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalies antroje pastraipoje pateikiamas nebaigtinis keturių veiksnių, kuriuos institucijos turi išnagrinėti siekdamos nustatyti, ar gresia didelė žala, sąrašas.

192. Kaip skundžiamo sprendimo 70 punkte šiuos veiksnius apibendrino Bendrasis Teismas, jie apima importo dempingo kaina (pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalies antros pastraipos a punktas), eksportuotojų laisvų pajėgumų (b punktas), importo dempingo kaina kainų (c punktas) ir aptariamos prekės atsargų dydžio (d punktas) pokyčius.

193. Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalies trečioje pastraipoje patikslinama, kad atliekant vertinimą joks iš šių veiksnių pats nėra būtinai lemiamas, bet apsvarstytų veiksnių visuma turi lemti išvadą, kad neišvengiamai gresia tolesnis eksportas dempingo kaina ir kad nesiėmus apsaugos veiksmų bus padaryta didelė žala.

194. Šiuo atveju, kaip pažymėjo Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 70 punkte, institucijos išnagrinėjo pirmuosius tris veiksnius, nes Taryba iš esmės nusprendė, kad atsargų dydis nėra lemiamas veiksnys nagrinėjant žalos grėsmę.

i) Dėl teisės klaidų, susijusių su pirmojo veiksnio (pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalies antros pastraipos a punktas) nagrinėjimu

– Bendrojo Teismo vertinimai

195. Bendrasis Teismas dėl *pirmojo* veiksnio, į kurį atsižvelgė institucijos ir kurį jis pats išnagrinėjo, skundžiamo sprendimo 72 punkte pirmiausia priminė Komisijos prognozes, patvirtintas ginčijamame reglamente, pagal kurias „Kinijos importo dempingo kainomis dalis <...> didės, [o] importo dempingo kainomis spaudimas [Sąjungos] rinkoje veikiausiai žymiai išaugs“.

196. Tačiau Bendrasis Teismas pažymėjo, kad iš ginčijamame reglamente nurodytų duomenų matyti, jog importo iš Kinijos apimtis skaičiuojant absoliučiu dydžiu laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio labai sumažėjo (24,6 %), o vertinant reliatyviai rinkos dalis, susijusi su minėtu importu, per šį laikotarpį padidėjo labai nedaug, t. y. 0,7 procentinio punkto (skundžiamo sprendimo 73 punktas).

197. Atlikęs analizę Bendrasis Teismas nusprendė, kad esama didelio skirtumo tarp Komisijos prognozių, pateiktų laikinojo reglamento priėmimo etape, ir ekonominių duomenų, susijusių su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio, į kuriuos Taryba atsižvelgė priimdama ginčijamą reglamentą. Priminęs, kad vadovaujantis pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalimi pagal pirmąjį veiksnį turi spartėti importo dempingo kaina į Sąjungos rinką tempas, reiškiantis tikimybę, kad importas gerokai didės, Bendrasis Teismas konstatavo, kad pačios Tarybos teiginiai, išdėstyti ginčijamame reglamente, pagal kuriuos importas iš Kinijos vertinant santykiniu dydžiu laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio „nežymiai išaugo“, nepagrindžia teiginio, kad šiuo atveju yra tikimybė, jog importas dempingo kaina „žymiai“ didės. Bendrasis Teismas taip pat atsižvelgė į tai, kad laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio rinkos dalis, susijusi su importu iš Kinijos, padidėjo 0,7 procentinio punkto, o rinkos dalis, susijusi su Sąjungos pramonės produktais, sumažėjo 0,1 procentinio punkto (skundžiamo sprendimo 78 punktas).

198. Todėl Bendrasis Teismas nusprendė, kad kalbant apie pirmąjį veiksnį yra nesutapimų tarp Komisijos prognozių, kurias patvirtino Taryba ginčijamame reglamente, ir reikšmingų duomenų, susijusių su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio (skundžiamo sprendimo 91 punktas).

– *ArcelorMittal* ir kt. argumentų santrauka

199. *ArcelorMittal* ir kt. iš esmės teigia, kad Bendrasis Teismas nepagrįstai nusprendė, jog Taryba pažeidė pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalį, tik nustatydamas, kad yra nesutapimų, o ne akivaizdi vertinimo klaida, susijusi su importo iš Kinijos apimtimi. *ArcelorMittal* ir kt. taip pat tvirtina, kad Bendrasis Teismas neišnagrinėjo dalies vertinimo, pateikto ginčijamo reglamento 68 konstatuojamojoje dalyje, ir kad jis neturėjo nustatyti, ar importo dempingo kaina rinkos dalis padidėjo „pakankamai“.

– Vertinimas

200. *ArcelorMittal* ir kt. argumentus, mano manymu, reikia atmesti.

201. Visų pirma pažymėtina, kad, kaip aiškiai nurodyta skundžiamo sprendimo 92 punkte, būtent atsižvelgdamas į „visa tai“, t. y. į visas aplinkybes, susijusias su trijų veiksnių nagrinėjimu, leidžiančiu nustatyti žalos grėsmės buvimą, Bendrasis Teismas konstatavo, kad Taryba pažeidė pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalį.

202. Taigi *ArcelorMittal* ir kt. klaidingai supranta skundžiamą sprendimą tvirtindami, kad Bendrasis Teismas rėmėsi vien nesutapimais dėl pirmojo veiksnio, susijusio su importo apimtimi, konstatuodamas, kad Taryba pažeidė pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalį.

203. Be to, kaip minėta, kontrolė, kurią Bendrasis Teismas kompetentingas atlikti, apima institucijų atliktą ekonominių duomenų aiškinimą, patikrinant pateiktų įrodymų nuoseklumą ir tai, ar šiais įrodymais galima pagrįsti jais remiantis padarytas išvadas.

204. Taigi analizė, kurią turi atlikti Bendrasis Teismas, be abejo, yra susijusi ne vien su akivaizdžia vertinimo klaida, kuri tariamai padaryta ginčijamame reglamente, bet ir, be kita ko, su teisiniu faktinių aplinkybių kvalifikavimu. Be to, Bendrasis Teismas visai neprivalo nustatyti tam tikros rūšies klaidos, kaip antai akivaizdžios vertinimo klaidos, susijusios su kiekvienu atskirai paimtu veiksniu, kad prireikus konstatuotų pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalies pažeidimą. Priešingai, tokia klaida gali išryškėti bendrai išnagrinėjus visus veiksnius, į kuriuos atsižvelgta.

205. Taigi Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos dėl pirmojo veiksnio primindamas pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalies formuluotę, pagal kurią iš esmės tikimybė, kad importas dempingo kaina išaugs, turi būti didelė, ir patikrindamas, ar įrodymai, įskaitant duomenis, susijusius su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio, kuriais rėmėsi Taryba, pagrindžia išvadą, kurią ši institucija padarė ginčijamame reglamente.

206. Galiausiai dėl argumento, kad tam tikros ginčijamo reglamento 68 konstatuojamosios dalies dalys nepakankamai motyvuotos, patikslintina, kad šioje konstatuojamojoje dalyje Taryba teigia, jog „Kinijos importo lygis gali būti laikomas veiksniu, keliančiu žalos grėsmę, net ir tuo atveju, jei minėtas importo kiekis imtų mažėti proporcingai daugiau, nei sumažėtų suvartojimas, nes būtent dėl didelio Kinijos prekių mažomis kainomis kiekio mažėjančio vartojimo sąlygomis būtų daromas stiprus neigiamas spaudimas bendram rinkos kainų lygiui“. Taryba priduria, kad „bet kokiu atveju nei vienas iš pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalyje nurodytų veiksnių negali būti laikomas lemiamu sprendžiant dėl žalos grėsmės. Visi veiksniai turi būti vertinami bendrai.“

207. Iš tikrųjų, kaip pažymi *ArcelorMittal* ir kt., skundžiamame sprendime nepateikiamas joks vertinimas, kuris būtų susijęs su šiomis minėtos ginčijamo reglamento konstatuojamosios dalies dalimis, nors Bendrasis Teismas grindė savo argumentus kitomis šios konstatuojamosios dalies dalimis, pirmiausia susijusiomis su laikotarpio po tiriamojo laikotarpio duomenimis.

208. Vis dėlto nemanau, kad šis dalinis Bendrojo Teismo praleidimas galėtų lemti skundžiamo sprendimo panaikinimą.

209. Dėl ginčijamo reglamento 68 konstatuojamosios dalies paskutinės dalies, susijusios su pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalies aiškinimu, manau, kad Bendrasis Teismas neturėjo konkrečios pareigos atsakyti šiuo atžvilgiu, nes jis vien dėl nesutapimų, susijusių su institucijų atliktu pirmojo veiksnio vertinimu, nenusprendė, kad Taryba pažeidė šį straipsnį.

210. Dėl ginčijamo reglamento 68 konstatuojamosios dalies, esančios prieš pat paskutinę dalį, pažymėtina, kad tiesiog ją perskaičius matyti, jog tai tėra teorinė prielaida – tą rodo tariamąja nuosaka pavartotas veiksmažodis „galėti“, – suformuluota dar laikinojo reglamento priėmimo etape ir pateikta kaip galimas žalos grėsmės ateityje įrodymas.

211. Tačiau, nors tiesa, kad Bendrasis Teismas privalo motyvuoti savo sprendimus, ši pareiga negali būti aiškinama kaip reiškianti, kad jis turi išsamiai atsakyti į kiekvieną šalies pateiktą argumentą, ypač jei šis nėra pakankamai aiškus ir tikslus ir nėra pagrįstas išsamiais įrodymais[35]. Kadangi žalos grėsmė turi būti grindžiama faktais ir aiškiai numatomu ir neišvengiamu aplinkybių pasikeitimu, o *ArcelorMittal* ir kt. neteigia, kad buvo pateikta išsamių šios prielaidos įrodymų, pirmiausia kiek tai susiję su institucijų atsižvelgimu arba atsižvelgimu Bendrajame Teisme į laikotarpio po tiriamojo laikotarpio duomenis, nemanau, kad Bendrasis Teismas privalėjo atsižvelgti būtent į minėtą prielaidą, kai tikrino, ar pakankamai įtikinama institucijų atlikta ekonominių duomenų, susijusių su pirmuoju veiksniu, nurodytu pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalies antros pastraipos a punkte, analizė.

212. Todėl su minėtu veiksniu susijusį *ArcelorMittal* ir kt. kaltinimą siūlau atmesti.

ii) Dėl teisės klaidų, susijusių su antruoju veiksniu, nurodytu pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalies antros pastraipos b punkte

213. *Antrasis* veiksnys, nurodytas pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalies antros pastraipos b punkte, – tai „pakankami eksportuotojo disponuojami pajėgumai arba neišvengiamas tokių pajėgumų žymus didėjimas, patvirtinantis importo [eksporto] dempingo kaina į Bendriją didėjimo tikimybę, atsižvelgiant į tai, ar yra kitų eksportuotojui prieinamų rinkų papildomam eksportui [absorbuoti]“.

– Bendrojo Teismo argumentai

214. Skundžiamo sprendimo 79 punkte Bendrasis Teismas pirmiausia pažymėjo, kad institucijos išnagrinėjo pačius Kinijos eksportuotojų laisvus pajėgumus ir Kinijos eksporto perorientavimo į Sąjungos rinką riziką.

215. Paskui skundžiamo sprendimo 81 punkte Bendrasis Teismas priminė, kad vertindamos eksporto perorientavimo į Sąjungą riziką institucijos turi atsižvelgti ne tik į tai, ar yra kitų eksporto rinkų, bet ir į galimą vidaus vartojimo pasikeitimą eksporto šalyje.

216. Pažymėjęs, kad Komisija laikinajame reglamente, o jis Tarybos patvirtintas ginčijame reglamente nepateikiant papildomos informacijos, numatė, kad galima tikėtis, jog didžiulė Kinijoje neseniai sukurtų milžiniškų pajėgumų dalis bus nukreipta į Europos rinką (skundžiamo sprendimo 82 punktas), Bendrasis Teismas nurodė, kad „vertindamos institucijos neatsižvelgė į „tai, ar yra kitų eksportuotojui prieinamų rinkų papildomam eksportui absorbuoti“, kaip reikalaujama pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalį“. Patikslinęs, kad Komisija paminėjo Jungtines Valstijas, Alžyrą ir Pietų Korėją, nurodydama šioms šalims tenkančią viso Kinijos eksporto dalį, ir pažymėjo, kad galima tikėtis, jog netrukus kai kurios iš šių rinkų, pirmiausia Jungtinių Valstijų rinka, ims sparčiai mažėti, Bendrasis Teismas vis dėlto nurodė, kad „nebuvo pateikti jokie konkretūs duomenys dėl minėtų rinkų raidos ir jų galimybės absorbuoti papildomą eksportą“. Jis pridūrė, kad „nors [jei], kaip tvirtina institucijos, gamybos pajėgumai Kinijoje ir jos eksporto apimtis išaugo (laikinojo reglamento 118 konstatuojamoji dalis), o kartu išaugo ir minėtoms trims šalims tenkanti bendro Kinijos eksporto dalis, kaip tai matyti iš laikinojo reglamento 119 konstatuojamosios dalies, tai reiškia, kad eksportas į šias tris šalis taip pat išaugo“. Bendrasis Teismas taip pat pažymėjo, kad Komisijos išvadą dėl eksporto nukreipimo į Europos rinką reikėjo sieti su tuo, kad didelį paklausos sumažėjimą institucijos numatė ir Sąjungos rinkoje, tačiau atlikdamos vertinimą institucijos į šią aplinkybę neatsižvelgė (skundžiamo sprendimo 83 punktas).

35 — Žr., be kita ko, sprendimus *Technische Glaswerke Ilmenau / Komisija* (C-404/04 P, EU:C:2007:6, 90 punktas) ir *Lafarge / Komisija* (C-413/08 P, EU:C:2010:346, 41 punktas).

217. Galiausiai skundžiamo sprendimo 84 ir 85 punktuose Bendrasis Teismas pabrėžė, kad institucijos visiškai neminėjo, viena vertus, Kinijos vidaus rinkos ir šios rinkos galimo poveikio galimybei absorbuoti papildomą produkciją ir, kita vertus, to, kad vienu metu išnyko tiesioginiai konkurentai pagal kainas iš Rusijos ir Ukrainos, kuriems nuo 2006 m. pradėtas taikyti antidempingo muitas, nors tuo buvo galima bent iš dalies paaiškinti Kinijos eksporto į Sąjungą procentinės dalies išaugimą nagrinėjamuoju laikotarpiu.

218. Todėl Bendrasis Teismas nusprendė, kad antrasis veiksnys institucijų „neišsamiai išnagrinėtas dėl neatsižvelgimo į reikšmingą informaciją“ (skundžiamo sprendimo 91 punktas).

– *ArcelorMittal* ir kt. argumentų santrauka

219. *Arcelor Mittal* ir kt. iš esmės tvirtina, kad Bendrasis Teismas nepaneigė teiginių, pateiktų laikinojo reglamento 117 punkte, pagal kuriuos Kinijoje buvo didelių laisvų pajėgumų, o to pakanka, kad būtų galima konstatuoti, jog tenkinamas antrasis kriterijus, nurodytas pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalies antros pastraipos b punkte. Be to, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 84 punkte neteisingai nusprendė, kad institucijų analizė neišsami, nes jos neišnagrinėjo Kinijos rinkos pajėgumo absorbuoti papildomą produkciją. Tačiau tokia analizė atlikta ginčijamo reglamento 69 ir 70 konstatuojamosiose dalyse. Galiausiai Bendrasis Teismas reikalavo, kad institucijos pateiktų „konkrečius duomenis“, susijusius su kitų eksportuotojui prieinamų rinkų pajėgumu absorbuoti papildomą eksportą, nors to nereikalaujama pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalį, kaip nereikalaujama nurodyti eksporto dempingo kaina į Sąjungą padidėjimo priežasčių.

– Vertinimas

220. Antrasis veiksnys, nurodytas pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalyje, mano manymu, reikalauja dviem etapais atliekamo nagrinėjimo. Pirmajame etape institucijos turi patikrinti, ar yra „pakankam[ų] eksportuotojo disponuojam[ų] pajėgum[ų] arba neišvengiamas tokių pajėgumų žymus didėjimas, patvirtinantis importo [eksporto] dempingo kaina į Bendriją didėjimo tikimybę“. Šiame etape institucijos tikrina, ar „disponuojami“ esamos produkcijos pajėgumai arba neišvengiamas tokių pajėgumų žymus didėjimas eksporto šalyje gali būti nulemti paklausos pokyčių šioje šalyje. Antrajame etape, jei tikėtina, kad eksportas labai padidės, institucijos turi „atsižvelg[ti] į tai, ar yra kitų eksportuotojui prieinamų rinkų [šiam] papildomam eksportui [absorbuoti]“.

221. Taigi, priešingai, nei teigia *ArcelorMittal* ir kt., vien aplinkybės, kad eksporto šalyje yra didelių eksporto pajėgumų, nepakanka, kad būtų galima nuspręsti, jog šis kriterijus tenkinamas; dar reikia, kad šie pajėgumai „patvirtin[tų] importo [eksporto]“ dempingo kaina į Sąjungos rinką „didėjimo tikimybę“. Todėl aplinkybė, kad Bendrasis Teismas nepaneigė teiginio, pateikto ginčijamo reglamento 117 konstatuojamojoje dalyje, yra nereikšminga.

222. Tačiau, mano manymu, *ArcelorMittal* ir kt. kritikuodami skundžiamo sprendimo 85 punktą pagrįstai teigia, kad eksporto padidėjimo priežastys neturi reikšmės tikrinant, ar tenkinamas kriterijus, nurodytas pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalies antros pastraipos b punkte.

223. Vis dėlto šiuo atžvilgiu Bendrojo Teismo padaryta teisės klaida neturi įtakos teisėtumui kitų aspektų vertinimo, kurį atlikęs Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad institucijos neatsižvelgė į visus reikšmingus įrodymus, susijusius su antrojo veiksnio, leidžiančio nustatyti žalos grėsmės buvimą, nagrinėjimu.

224. Iš tikrųjų Bendrojo Teismo atliktas šio veiksnio vertinimas pagrįstas visų pirma nepakankamai konkrečia institucijų analize, kiek tai susiję su kitų rinkų nei Sąjungos rinka, galinčių absorbuoti papildomą eksportą iš Kinijos, apimties nagrinėjimu, ir Kinijos vidaus paklausos poveikiu.

225. Taigi dėl pirmojo aspekto, mano manymu, Bendrasis Teismas teisingai nusprendė, kad institucijos šiuo atveju turėjo pateikti konkrečius duomenis apie pokyčius Jungtinių Valstijų, Alžyro ir Šiaurės Korėjos rinkose ir apie jų galimą pajėgumą absorbuoti papildomą eksportą.

226. Viena vertus, paprasčiausiai perskaičius skundžiamo sprendimo 83 punktą matyti, kad, priešingai, nei teigia *ArcelorMittal* ir kt., Bendrasis Teismas nereikalavo, kad institucijos patikrintų visas galimas ar numatomas eksporto rinkas. Jis tik priekaištavo institucijoms dėl to, kad jos nepateikė jokių konkrečių duomenų dėl šių trijų rinkų, apie kurias bendrai užsimenama laikinajame ir ginčijamame reglamentuose. Kita vertus, jei institucijos nurodo kelias eksporto rinkas, atlikdamos žalos grėsmės perspektyvų analizę jos turi pateikti pakankamai konkrečių duomenų, susijusių su pokyčiais šiose rinkose ir jų pajėgumu absorbuoti papildomą prekių dempingo kaina eksportą. Iš tikrųjų nuo tada, kai jos nurodo minėtas rinkas, tik su šia sąlyga jų analizėje „atsižvelgiama“ į šias eksporto rinkas, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalies antros pastraipos b punktą, kaip į galimas atitinkamo produkto papildomo eksporto realizavimo alternatyvas Sąjungos rinkai. Šie duomenys gali būti susiję, be kita ko, su atitinkamų gamintojų eksporto strategijomis, paklausos pokyčiu šiose kitose eksporto rinkose arba prekybos apsaugos priemonių buvimu šiose rinkose.

227. Taigi, kaip Bendrasis Teismas iš esmės nusprendė skundžiamo sprendimo 83 punkte, ir tai nebuvo ginčyta, kadangi iš laikinojo ir ginčijamo reglamentų matyti, jog minėtoms trims rinkoms tenkanti bendra eksporto iš Kinijos dalis per atitinkamą laikotarpį padidėjo, buvo galima pagrįstai daryti išvadą, kad eksportas iš Kinijos į šias rinkas taip pat padidėjo. Šiomis aplinkybėmis institucijos turėjo galėti pateikti pakankamai konkrečių duomenų, kad vis dėlto nuspręstų, kaip jos ir padarė atlikdamos perspektyvų analizę, jog didžiuliai arba nauji gamybos Kinijoje pajėgumai bus labiau nukreipti į Europos rinką ir kels žalos grėsmę Sąjungos pramonei.

228. Dėl Kinijos vidaus paklausos poveikio *ArcelorMittal* ir kt., mano manymu, kritikuoja tik Bendrojo Teismo atliktą įrodymų vertinimą, nors nei teigia, nei juo labiau įrodo, kad šie įrodymai buvo iškraipyti. Taigi šie priekaištai nepriimtini.

229. Bet kuriuo atveju pateikdamos tik bendro pobūdžio teiginius, susijusius su Kinijos vidaus paklausa, išdėstytus galutinio reglamento 70 konstatuojamojoje dalyje, kad atsakytų į tam tikrų Kinijos gamintojų pastabas, pateiktas vykstant tyrimo procedūrai, institucijos samprotavo taip, tarsi Kinijos paklausa neegzistuotų, nes iš tikrųjų laikinojo reglamento, o jis patvirtintas ginčijamu reglamentu, 117–119 konstatuojamosiose dalyse apie ją visiškai neužsimenama. Tačiau nei Taryba, nei *ArcelorMittal* ir kt. neginčija, kad, kaip skundžiamo sprendimo 81 punkte iš esmės nurodė Bendrasis Teismas, atliekant (objektyvų) veiksnio, nurodyto pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalies antros pastraipos b dalyje, tyrimą reikia įvertinti vidaus vartojimo pokytį eksporto šalyje. Todėl, mano manymu, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 84 punkte teisingai pareiškė priekaištą institucijoms dėl to, kad jos nepaminėjo galimo Kinijos vidaus rinkos poveikio galimybei absorbuoti papildomus gamybos pajėgumus.

230. Todėl siūlau atmesti *ArcelorMittal* ir kt. pareikštus priekaištus dėl tariamų teisės klaidų, susijusių su antruoju veiksniu, nurodytu pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalies antros pastraipos b punkte.

iii) Dėl teisės klaidų, susijusių su trečiuoju veiksniu, nurodytu pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalies antros pastraipos c punkte

– Bendrojo Teismo argumentai

231. Bendrasis Teismas patikrino, ar skundžiamo sprendimo 86–90 punktai atitinka pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalies antros pastraipos c punkte nurodytą veiksnį.

232. Bendrasis Teismas pirmiausia skundžiamo sprendimo 86 punkte priminė, jog Komisija laikinajame reglamente nurodė, kad nėra jokio pagrindo manyti, jog ekonominėmis sąlygomis, kurioms būdinga sparčiai mažėjanti paklausa, mažos kainos gali pradėti didėti, priešingai, jos turėtų išlikti mažos, ir kad tokiomis mažomis kainomis, be abejo, gali būti pasinaudota, kad būtų sumažintos Sąjungos gamintojų siūlomos kainos, taip sumažinant tiek parduodamą kiekį, tiek kainas.

233. Paskui Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 87 punkte pažymėjo, jog iš duomenų, susijusių su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio, matyti, kad, priešingai, nei teigė Komisija, importo iš Kinijos kainos, nepaisant Sąjungos rinkos sumažėjimo, labai išaugo ir kad pagal turimus duomenis laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio importo iš Kinijos kainos padidėjo daugiau nei 35 %, o Sąjungos pramonės kainos tuo pačiu metu padidėjo 18,7 %.

234. Skundžiamo sprendimo 88 punkte Bendrasis Teismas nurodė, kad Taryba nepateikė jokių paaiškinimų dėl prieštaravimo tarp laikinajame reglamente pateiktų teiginių ir informacijos, kuri aiški iš duomenų, susijusių su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio. Nors Komisija šį kainų padidėjimą susiejo su žaliavų kainų padidėjimu (paskiausias – 2008 m. spalio mėn.), Bendrasis Teismas pabrėžė, kad Taryba nepateikė jokių papildomų patikslinimų ar paaiškinimų, susijusių su žaliavų kainų ir energijos sąnaudų kaita laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio.

235. Bet kuriuo atveju skundžiamo sprendimo 90 punkte Bendrasis Teismas pažymėjo, kad net darant prielaidą, jog tokia yra kainų padidėjimo priežastis, šia aplinkybe negalima pagrįsti Komisijos išvadų dėl importo iš Kinijos labai mažomis kainomis neigiamo poveikio Sąjungos pramonės kainoms ir apimčiai. Šiuo atžvilgiu Bendrasis Teismas nusprendė, kad atsižvelgiant į duomenis, susijusius su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio, iš bylos aplinkybių nematyti, kad būtų tenkinamas veiksnys, nustatytas pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalies antros pastraipos c punkte. Bendrasis Teismas taip pat nurodė, kad laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio Sąjungos pramonės rinkos dalis sumažėjo tik 0,1 procentinio punkto.

236. Bendrasis Teismas taip pat atmetė Tarybos argumentą, pagal kurį kainų raida buvo „panaši“, pažymėdamas, kad Sąjungos pardavimo kainų ir importo iš Kinijos kainų skirtumas po tiriamojo laikotarpio labai sumažėjo (skundžiamo sprendimo 89 punktas).

237. Tuo remdamasis Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad dėl trečiojo veiksnio Komisijos prognozės, kurias patvirtino Taryba ginčijamame reglamente, nesutampa su reikšmingais duomenimis, susijusiais su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio (skundžiamo sprendimo 91 punktas).

– *ArcelorMittal* ir kt. argumentų santrauka

238. *ArcelorMittal* ir kt. kaltina Bendrąjį Teismą iš esmės tuo, kad jis skundžiamo sprendimo 87–90 punktuose pakeitė institucijų atliktą faktinių aplinkybių vertinimą savuoju, neatsižvelgdamas į tai, kad net jei Sąjungos gamintojai padidino savo kainas ir išlaikė savo rinkos dalį po tiriamojo laikotarpio, Sąjungos pramonės pelningumas tuo pat metu labai sumažėjo, o tai rodo kainų realus sumažinimas. Be to, *ArcelorMittal* ir kt. pripažįsta, kad duomenys, susiję su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio, rodo, kad šiuo laikotarpiu importo kainos ir Sąjungos gamintojų kainos padidėjo, tačiau priekaištauja Bendrajam Teismui dėl neatsižvelgimo į aplinkybę, kad šį padidėjimą lėmė išaugusios žaliavų kainos ir kad bet kuriuo atveju šis padidėjimas nepanaikino priverstinio kainų mažinimo dėl importo, kuris, kaip konstatavo institucijos, išliko didelis.

– Vertinimas

239. Nemanau, kad *ArcelorMittal* ir kt. argumentams būtų galima pritarti.

240. Pažymėtina, kad žalos grėsmės aplinkybėmis importas dempingo kaina, nepaisant jo kainos lygio, (dar) nėra padaręs žalos Sąjungos pramonei.

241. Pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalies antros pastraipos c punktą reikalaujama, kad institucijos nustatytų, „ar importas įvežamas tokiomis kainomis, kurios ženkliai nusmukdytų kainas arba trukdytų kainoms kilti, kaip kad būtų atsitikę kitomis aplinkybėmis, ir tikriausiai padidintų importuojamų produktų paklausą“.

242. Taigi naujam importui, kuriam taikomas šis straipsnis, turi būti nustatytas toks kainų lygis, kad Sąjungos pramonės kainos galėtų būti labai sumažintos arba negalėtų būti labai padidintos, taip skatinant naujo importo paklausą.

243. Šiomis aplinkybėmis pažymėtina, kad *ArcelorMittal* ir kt. pripažįsta, jog tiek importo iš Kinijos kainos, tiek Sąjungos pramonės kainos po tiriamojo laikotarpio padidėjo, bet mano, kad Sąjungos pramonės kainos vis dėlto buvo mažos, nes labai sumažėjo šios pramonės pelningumas.

244. Tokiais argumentais siekiama, kad Teisingumo Teismas iš naujo įvertintų faktines aplinkybes, o tai nepriklauso jo jurisdikcijai vykstant apeliaciniam procesui.

245. Be to, aplinkybė, kurią pabrėžia *ArcelorMittal* ir kt., kad, nepaisant kainų padidėjimo laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio, išliko priverstinis kainų mažinimas dėl importo iš Kinijos, yra susijusi su tuo, kad šis importas vykdomas mažesnėmis kainomis nei Sąjungos pramonės siūlomos kainos. Taip pat pažymėtina, kad vien ši aplinkybė, kai skirtumas tarp kainų sumažėjęs ir kai nagrinėjama žalos grėsmė, neleidžia nustatyti, ar atliekant perspektyvų analizę ir turint atsižvelgti į trečiąjį veiksnį, nurodytą pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalies antroje pastraipoje, tikėtina, kad naujas importas į Sąjungos rinką bus vykdomas tokio lygio kainomis, kad dėl jų labai sumažės Sąjungos pramonės kainos arba bus trukdoma šiai pramonei labai padidinti savo kainas.

246. Pridurtina, kad paprasčiausiai skaitant skundžiamo sprendimo 88 ir 90 punktus akivaizdu, jog Bendrasis Teismas ne „neatsižvelgė“ į Tarybos paaiškinimą, pagal kurį importo iš Kinijos kainų padidėjimą lėmė išaugusios žaliavų kainos. Net darydamas prielaidą, kad taip ir buvo, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 90 punkte atmetė galimybę, kad šia aplinkybe šiuo atveju (t. y. atsižvelgiant į konstatuotą importo iš Kinijos kainų ir Sąjungos pramonės kainų padidėjimą) būtų galima pagrįsti Komisijos išvadą, kad importas iš Kinijos „labai mažomis“ kainomis neigiamai veikia Sąjungos pramonės kainas.

247. Kad ir ką sakytų *ArcelorMittal* ir kt., Bendrasis Teismas, mano manymu, nepakeitė institucijų vertinimo savuoju. Jis pagal šios išvados 63 ir 67 punktuose primintą teismo praktiką patikrino, ar ekonominiai duomenys, susiję su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio, kuriais rėmėsi institucijos, pagrindžia prognozes, kurias Komisija išdėstė laikinajame reglamente ir kurias, nepaisydama šių duomenų, Taryba patvirtino ginčijamame reglamente.

248. Tokia teisminė kontrolė juo labiau pateisinama atsižvelgiant į perspektyvų analizę, kurią institucijos turi atlikti spręsdamos, ar esama žalos grėsmės, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalį.

249. Todėl siūlau atmesti *ArcelorMittal* ir kt. kaltinimus, susijusius su teisės klaidomis, kurias tariamai padarė Bendrasis Teismas nagrinėdamas trečiąjį veiksnį, nurodytą pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalyje.

250. Dėl visų šių priežasčių taip pat siūlau atmesti Tarybos apeliaciniame skunde nurodytą trečiąjį pagrindą ir *ArcelorMittal* ir kt. apeliaciniame skunde nurodytus antrąjį pagrindą ir trečiojo pagrindo antrą dalį, susijusius su klaidingu pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalies ir 6 straipsnio 1 dalies aiškinimu ir klaidomis, padarytomis nagrinėjant žalos grėsmės veiksnius.

D – *Dėl Tarybos apeliaciniame skunde nurodyto ketvirtojo pagrindo, susijusio su Bendrojo Teismo padaryta teisės klaida institucijų atliktą ekonominių veiksnių vertinimą pakeičiant savuoju*

1. Šalių argumentų santrauka

251. Taryba, palaikoma Italijos Respublikos, teigia, kad Sąjungos pramonės padėties tyrimas ir paskesnė analizė, susijusi su žalos grėsmės buvimu, – tai sudėtingi ekonominio pobūdžio vertinimai. Taigi pagal nusistovėjusią teismo praktiką Bendrasis Teismas vykdydamas kontrolę negali Sąjungos institucijų atlikto sudėtingų ekonominių veiksnių vertinimo pakeisti savuoju. Tačiau būtent tai skundžiamame sprendime padarė Bendrasis Teismas, aiškindamas atsirinktus įrodymus, teikdamas kitokią reikšmę kai kurioms aplinkybėms ir nekreipdamas dėmesio į kai kuriuos teiginius, pateiktus ginčijamame reglamente. Todėl, Tarybos ir Italijos Respublikos manymu, Bendrasis Teismas viršijo savo įgaliojimus.

252. *Hubei* pirmiausia primena, kad nors institucijos turi didelę diskreciją atlikti sudėtingų faktinių ir ekonominių aplinkybių vertinimą, šiam vertinimui negali būti netaikoma teisminė kontrolė.

2. Vertinimas

253. Kaip jau ne kartą minėta šioje išvadoje, Bendrojo Teismo vykdoma institucijų atlikto ekonominių duomenų vertinimo, susijusio su antidempingo priemonėmis, kontrolė apima institucijų atliktą ekonominio pobūdžio duomenų aiškinimą, patikrinant jų pateiktų įrodymų tikslumą, patikimumą ir nuoseklumą ir tai, ar šie įrodymai apima visus svarbius duomenis, į kuriuos reikia atsižvelgti vertinant sudėtingą situaciją, ir ar šiais įrodymais galima pagrįsti jais remiantis padarytas išvadas.

254. Šio pagrindo, nurodyto Tarybos apeliaciniame skunde ir suformuluoto labai bendrai, pripažinimas pagrįstu arba atmetimas, mano manymu, neatskiriamas nuo to, ar bus pripažinti pagrįstais pirmiau išnagrinėti pagrindai. Iš esmės šiame pagrinde išsamiau išdėstyti apeliacinio proceso šalių priekaištai dėl Bendrojo Teismo vertinimo, susijusio su Sąjungos pramonės pažeidžiamumo analize ir veiksnių, leidžiančių nustatyti, ar esama žalos grėsmės, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalį, nagrinėjimu.

255. Kadangi manau, jog šie pagrindai negali būti pripažinti pagrįstais, Tarybos apeliaciniame skunde nurodytą ketvirtąjį pagrindą taip pat siūlau atmesti.

256. Todėl, kadangi, mano manymu, nė vienam iš šių apeliaciniuose skunduose nurodytų pagrindų negalima pritarti, siūlau visus juos atmesti.

VII – **Dėl bylinėjimosi išlaidų**

257. Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas, bylinėjimosi išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas.

258. Pagal šio Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal minėto reglamento 184 straipsnio 1 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė.

259. Pagal minėto reglamento 140 straipsnio 1 dalį įstojusios į bylą valstybės narės ir institucijos pačios padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

260. Kadangi *Hubei* prašė priteisti iš Tarybos ir *ArcelorMittal* ir kt. padengti bylinėjimosi išlaidas ir Teismas, mano manymu, turėtų konstatuoti, kad apeliantės pralaimėjo bylą, siūlau priteisti iš jų padengti ir savo pačių, ir *Hubei* patirtas bylinėjimosi išlaidas.

261. Komisija ir Italijos Respublika, įstojusios į bylą šalys, turi pačios padengti savo išlaidas.

VIII – **Išvada**

262. Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, siūlau Teisingumo Teismui priimti tokį sprendimą:

— atmesti apeliacinius skundus,

— priteisti iš Europos Sąjungos Tarybos ir *ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s.* ir kt. bylinėjimosi išlaidas,

— Europos Komisija ir Italijos Respublika padengia savo bylinėjimosi išlaidas.